

ஆவை அமளி

தமிழ்த்தொகைப்

க. சச்சிதானந்தன்

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

இவணி

அமளி

சன்சோனி ஆணைக்குழுமுன்
தமிழ் அகதிகள் மறுவாழ்வுக் கழகம்

தமிழ்த் தொகுப்பு:
க. சச்சிதானந்தன்

ஸ்ரீ காந்தர் அச்சுகம் — புத்தகசாலை
213, காந்தேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்;

நூல்: ஆவணி அமளி - 1
 தமிழ்த் தொகுப்பு: க. சச்சிதானந்தன்
 முதற் பதிப்பு: 1—3—1978
 உரிமை: தமிழ் அகதிகள் மறுவாழ்வுக் கழகம்
 17, அல்பிறட் பிளேஸ், சொழும்பு-3
 அச்சுப் பதிவு: ஸ்ரீ காந்தா அச்சகம்
 213, காங்கேசன்துறை வீதி,
 யாழ்ப்பாணம். தொலைபேசி: 256
 விலை: 3—00.
 தூலின் நிகரவருவாய் அகதிகள் மறுவாழ்வுக்குப் பயன்படும்.

தமிழ் அகதிகள் மறுவாழ்வுக் கழகம்

தலைவர்:	திரு. க. கு. நித்தியானந்தா
இணைச்செயலாளர்கள்:	திரு. க. கந்தசாமி
	திரு. க. நடராஜா
இணைப்பொருளாளர்கள்:	திரு. வி. எஸ். துரைராஜா
	திரு. ஆர். யோகராஜா

காப்பாளர்கள்:

திருவாளர்கள் எஸ். அம்பலவாணர், வி. பாலசுப்பிரமணியம், வி. பாலசுப்பிரமணியம், என். சி. பாட், ஏ. வை. எஸ். ஞானம், லால் ஷஹதிராமனி, கே. குணரத்தினம், ஏ. கணகரத்தினம், முனிகுண்டன்மால், சி. லோகநாதன், வி. மாணிக்கவாசகர், கே. பி. மோடி, வி. நீதிராஜா, ஆர். ஏ. நடேசன், ஆர். நமசிவாயம், பி. நவரட்ஜூராஜா, ச. நாராயணசாமி, ஏ. கே. நேசுரட்னம், சி. இரங்கநாதன், ஆர். சபாநாயகம், எஸ். செல்லமுத்து, எஸ். சின்னத்துரை, இ. சண்முகம், எஸ். சிவகுப்பிரமணியம், கே. சி. தங்கராஜா, வி. திருநாவுக்கரசு, எம். ஜி. வின்செலாஸ், திருமதிகள் வைத்தியநாதன், கணக்கந்தரம், எஸ். என். நவரட்னம்.

அறிமுகம்

1977 ஆவணித் திங்களில் இலங்கைத் தீவடங்கிலும் தமிழ்—சிங்கள இனக் கலவரம் நடைபெற்றது. இக் கலவரங்களில் நடைபெற்ற நிகழ்வுகள், நிகழ்வுகளின் தன்மை, கலவரத்துக்கான காரணிகள், கலவரத்தில் பாதிக்கப்பட்டோருக்கான நிவாரணம், கலவரம் மீண்டும் நடைபெறுதிருக்க வழிவகைகள் என்பனவும் பிற வும் பற்றி விரிவான அறிக்கை ஒன்றைத் தருமாறு திரு. எம். சி. சண்சோனி அவர்கள் இலங்கைக் குடியரசின் மேதகு குடியரசுத் தலைவர் அவர்களால் பணிக்கப்பட்டார்.

கலவரங்களில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தமிழர்கள். கலவரங்கள் கொழும்புக்குப் பரவமுன்பு திரு. ஐ. தி. சம்பந்தன் தொண்டுள்ளம் கொண்டு, கொழும்பில் வாழ்கின்ற பல தமிழன்பர்களுடன் தொடர்பு கொண்டார். பம்பலப்பிடியில் ஓர் ஆலோசனைக் கூட்டத்தைக் கூட்டினார். இக்கூட்டமே தமிழ் அகதிகள் மறுவாழ்வுக்கழகமாயிற்று.

14,000 அகதிகள் ஏழு வெவ்வேறு முகாம்களில், ஒரே காலத்தில்உணவு, உறைவிடம், உடைகள், பாதுகாப்பு என்பன வழங்கப்பெற்று, பின்னர் பாதுகாப்பாகத்தமிழ்ப் பகுதிகட்கு அனுப்பினவக்கப்பட்டனர். கழகத் தலைவர் திரு. கதிரவேலு குமாரசுவாமி நித்தியானந்தா தலைமையில், நானும் ஏராளமான இளைஞர்களுமாக இப்பணிகளைச் செய்தோம்:

பாதிக்கப்பட்ட தமிழர் ஒவ்வொருவரும் மறுவாழ்வு பெறவேண்டும். இதற்காகப் பல திட்டங்களை முன்னின்று செயற் படுத் துகிறோம். பாதுகாப்பான பகுதிகளில் ஏராளமான தமிழ்க் குடும்பங்களைக் குடியேற்றியுள்ளோம்.

சன்சோனி ஆணைக்குழுமுன் பாதிக்கப்பட்ட தமிழர்கள் சார்பில் நாம் முன்வைத்த அறிக்கையில், பாதிப் பில் இருந்து மீன்வதற்கும் மீன்டும் பாதிப்பு ஏற்படா மல் இருப்பதற்காவும் விதப்புரைகளைக் கூறியுள்ளோம். இந்த அறிக்கை ஆங்கிலத்தில் உள்ளது. இந்த அறிக்கையின் படிகள் வேண்டும் எனப் பலர் எழுமிடம் கேட்டார் களை எனவே இதனைத் தமிழாக்கம் செய்து இச் சிறு நூலாக்கியுள்ளோம்.

தமிழ்த் தொழிற் சங்கக் கூட்டணியினர் சன்சோனி ஆணைக்குழுமுன் வைத்த அறிக்கையின் தமிழாக்கத்தையும் இத்துடன் இணைத்துள்ளோம். இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ், இலங்கை இந்து இளைஞர் பேரவை, பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் ஊழியர் கழகம் ஆகியோர் சன்சோனி ஆணைக்குழுவின் முன் வைத்த அறிக்கைகளையும் தமிழில் தொடர்ந்து தரவுள்ளோம்.

இந்தால் விற்பனைமூலம் வரும் நிகர வருவாய் அக்திகள் மறுவாழ்வுப் பணிக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

மறவன்புலோ,
சாவகச்சோனி,

க, சச்சிதானந்தன்.

தமிழ் அகதிகள் மறுவாழ்வுக் கழகம்

17, அல்பிரட் பிளேஸ், கொழும்பு-3.

தொல்போலை: 31106

16 சனவரி 1978

செயலாளர்,
சன்சோனி விசாரணை ஆணைக்குமு,
கொழும்பு:

அன்புடையீர்,

தமிழ் அகதிகள் மறுவாழ்வுக் கழகத்தின்
கருத்துரைகள்

1977 திசம்பர் 15-ம் நாள் டைம்ஸ் ஓவ் சிலோன் என்ற நாளிதழில் தங்கள் ஆணையின் கீழ் வெளியிடப் பட்ட செய்தி அறிக்கை வெளிவந்தது. விசாரணை செய்வதற்கான ஆணைக்குழுச் சட்டத்தின் (அத்தியாயம் 293) இரண்டாவது பிரீவிற்கமைய, இலங்கைக் குடியரசின் மேதகு குடியரசுத் தலைவர், பின்வரும் விடயங்கள் தொடர்பாக விசாரணை நடாத்தியின் அறிக்கை தருமாறு தனது ஆணையாளராகத் திரு. எம். சி. சன்சோனி அவர்களை நியமித்துள்ளதாக அச்செய்தியறிக்கையில் கூறப்பட்டிருந்தது.

ஆவ்விடயங்களாவன:

1: 1977 ஆகஸ்ட் 13-ம் நாள் தொடக்கம் 1977 செப்டம்பர் 15-ம் நாள் வரையுள்ள காலப்பகுதியில், இலங்கைத் தீவுடன்கிலும் நடைபெற்ற நிகழ்வுகளால், மக்கள் கொல்லப்பட்டனர்; காயமடைந்தனர்; அரசு, அரசு நிறுவனங்கள், தனியார் ஆகியோருக்கு உடம்பமாக இருந்த அல்லது அவர்கள் பாதுகாப்பில் இருந்த சொத்துக்கள் சேதப்படுத்தப்பட்டன அல்லது உடைக்கப்பட்டன; அத்தகைய சொத்துக்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன அல்லது களவாடப்பட்டன; இத்தகைய நிகழ்வுகள் நடைபெறக் காரணமாக இருந்த சூழ்நிலைகள், காரணமாக இருந்த காரணிகள் என்பனவற்றை ஐயம் திரிப்பதற்கு அறிதல்.

2. தனிஒருவர் அல்லது கூட்டாக ஆட்கள் ஏதாவது நிறுவனம் அல்லது அத்தகைய நிறுவனத்துடன் தொடர்புடைய ஆள் அல்லது ஆட்கள் எவராவது முதலாம் பதியில் கூறப்பட்டுள்ள செயல்கள் எவற்றையேனும்.....

(அ) செய்தார்கள் அல்லது செய்யச் சூழ்சித்தார்கள்

(ஆ) செய்ய உதவினார்கள், உடந்தையானார்கள் அல்லது உதவ உடந்தையாக இருக்கச் சூழ்சித்தார்கள்.

(இ) செய்ய எவ்வகையிலேனும் உதவினார்கள், ஊக்குவித்தார்கள், அக்கறை கொண்டார்கள் அல்லது உதவ ஊக்குவிக்கச் சூழ்சித்தார்கள் என்பனவற்றை அறிதல்.

3. (அ) வன்செயல்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு எவ்வகையில் உதவலாம், மறுவாழ்வு அளிக்கலாம் என்பது பற்றியும்,

(ஆ) பொதுமக்களின் பாதுகாப்பு உறுதிப்படுத்தப் படவும், இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் மீள நடை பெருதிருக்கவும்,

தேவையான நடைமுறைகள் எவ்வ எண்பதை விதந்துரைத்தல்:

சன்சோனி ஆணைக்குமுவானது தனது இக் கடமை கலோச் செய்வதில் தமிழ் அகதிகள் மறுவாழ்வுக் கழகம் தன்னிடம் உள்ள சாள்றுகள் ஆவணங்கள் ஆணைத்தையும் முன்வைக்கவுள்ளது. ஆணைக்குமுவுக்கு உதவவுள்ளது.

1977-ம் ஆகஸ்ட் திங்களில் இலங்கைத்தீவு முழு வதும் இனக்கலவரம் நடைபெற்றது. இந்திகழ்வுகளின் தடுவே தமிழ் அகதிகள் மறுவாழ்வுக் கழகம் தொன்றியது. வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் உயிரையும், உடமைகளையும் கர்ப்பாற்ற முனைந்து சிலரால் இக்கழகம் தொற்றுவிக்கப்பட்டது.

இந்த நபர்கள் ஒருங்கு கூடி ஓர் அமைப்பை ஏற்படுத்திக்கொண்டனர். இவர்கள் மேற்கொள்ளவிருக்கும் பணிகள் பாரியன. எதிர்நோக்கிய சிக்கல்கள் அளப்பரியன. எனவே இவர்கள் அமைப்பாகச் செயற்பட முயன்றனர். இலங்கைப் பல்கலைக் கழகக் கட்டுபெத்தை வளாகத்தின் தமிழ் மாணவர்களைப் பல்கலைக்கழக அதிகாரிகள் வெளியேற்றியதைத் தொடர்ந்து இம்மாணவர்களின் நலம்பேணுதலே இக்கழகத்தின் முதற்பணியாயிற்று. தொடர்ந்து ஏழு முகாம்கள் நிறுவப்பட்டன. 14,000 அகதிகள் குவிந்தனர். இவர்களின் தேவைகள் வசதிகள் எண்பன கவனிக்கப்பட்டன. உணவு வழங்கப்பட்டது. உடைகள் வழங்கப்பட்டன. உறைவிடங்கள் உண்டாக்கப்பட்டன. பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்டது.

அகதிகள் முகாம் தொடங்கிய நாளிலிருந்து அங்கு வந்தவர்களுக்கு ஏற்பட்ட தொல்லைகள், துண்பங்களைக் கேட்க எமக்கு வாய்ப்பு இருந்தது. வாக்குமூல அறிக்கை

களைப் பெறவும், விபரங்களைத் தொகுக்கவும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இதனால் நாட்டில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரம் பற்றிய ஏராளமான தகவல்கள் இக்கழகத்திடம் சேர்ந்தது,

செய்தி நாளிதழ்களில் விளம்பரங்கள் மூலம் அறி வித்தோம். இனக்கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களிடம் கருந்து விபரம் சேகரித்தோம்:

முன்று வகையான விபரத் தொகுப்புகள் எம்மிடம் உள்ளது. இவற்றை ஆணைக்குமுழும் சமரிப்பிக்க உள்ளேயாவன:-

அகதிகள் முகாமில் இருந்த அகதிகளிடமிருந்து பூக்கழகத்தின் உறுப்பினர்களால் பதியப்பட்ட வாக்குமூல அறிக்கைகள். இவ்வறிக்கைகளின் கம்பியூட்டர்ச் சுருக்கங்களை ஏ.பி. எனக் குறியிட்டு இத்துடன் இனைத்து உள்ளோம்.

(ஆ) செய்தியிதழ்களில் நாம் வெளியிட்ட விளம்பரங்களை ஒட்டி எமக்குக் கிடைத்த அறிக்கைகளின் சுருக்கங்களை மாவட்ட ரீதியாகத் தொகுத்து சீ. எனக் குறியிட்டு இனைத்துள்ளோம்.

(இ) பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் ஊழியர் கழகத்தினால் பதியப்பட்ட வாக்குமூல அறிக்கைகள், விபரங்கள் என்பனவற்றின் சுருக்கம் ம. எனக் குறியிடப்பட்டு இத்துடன் இனைக்கப்பட்டுள்ளது. பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் ஊழியர் கழகத்துடன் நாம் நெருங்கிய தொடர்புகொண்டு உழைத்தோம்:

மேற்கூறப்பட்ட வாக்குமூல அறிக்கைப் பதிவுகள் அனைத்தையும் ஆணைக்குமுழும் வைக்க அனுமதி கோருகின்றோம். அந்த வாக்குமூலப் பதிவுகளில் உள்ள உண்மைகளையும் சூழ்நிலைகளையும் விளக்கும் சாட்சியங்களை ஆணைக்குமுழும் அழைத்து விளங்க அனுமதி தருமாறு ஆணைக்குமுனிடம் கேட்டுக்கொள்கிறோம்; அரசுச் சாட-

வியங்கள் டப்பட எல்லாச் சாட்சியங்களையும் அழைத்து ஆணைக்குழுவின் 1-ம் 2-ம் பணி விபரக்குறிப்புக்கமையக் காட்சிகளை விணங்க ஆணைக்குழுவின் அனுமதியை நாடு விட்டு வரும்.

எம்பிடமுள்ள விபரங்கட்கமைய, 1977 ஆகஸ்ட் 13-ம் நாள் தொடக்கம் 1977 செப்டம்பர் 15-ம் நாள் வரையும் நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களில் நடைபெற்ற திகழ்ச்சிகளை ஆணைக்குழுவின் முன்பு வைக்க உள்ளோம்.

மேற்குறிப்பிட்டுள்ள (அ) (ஆ) (இ) ஆகிய மூன்று வகைகளிலுமாக ஏறத்தாழப் பத்தாயிரம் அறிக்கைகளைப் பெற்றுள்ளோம். வகைப்படுத்தித் தொகுக்காமல் இந்த அறிக்கைகள் அணைத்தையும் ஆணைக்குழுமுன் வைக்க விரும்பவில்லை. எனினும் தேவையேற்படும்பொழுது இந்த அறிக்கைகளின் மூலப் பதிவுகளை ஆணைக்குழுவின் முன் வைப்பதற்கு நாம் மகிழ்ச்சியடைவோம்.

நிகழ்வுகளின் தன்மை - குழந்தை

யாழ்ப்பாணத்து நிகழ்வுகள்

1977 ஆகஸ்ட் 12-ம் நாள் நிகழ்வு தொடங்கியது. இந்தாளில் யாழ், சம்பத்திரிசியார் பழைய மாணவர் சங்கமும், ரோட்டாரிக் கழகமும் இனைந்து யாழ்நகரில் களியாட்டு விழா ஒன்றினை நடாத்தின. இக் களியாட்டு விழாவிற்குப் பொலிசார் சிலர் நுழைவுச் சீட்டுப் பெருநூலையும் முயன்றனர். பின்னர் நுழைவுச் சீட்டுப் பெற்றுக்கொண்டு நுழைந்தனர். எனினும் பொலிசார் இதனை ஒரளவு தவறுதலாகப் புரிந்துகொண்டனர். இதனால் நுழைவாயில் பணிபுரிந்த களியாட்டுவிழா அலுவலர் ஆருவர் பொலிசாரால் தாக்கப்பட்டார். இதைத் தொடர்ந்து களியாட்டு விழா அமைப்பாளர்கள் யாழ்ப்பாணப் பொலிசில் நிலையத் தலைமை அறுவலக இன்ஸ்

பெக்டருடன் தொடர்பு கொண்டு, களியாட்டுவிழா இறுதி நாளாகிய 1977 ஆகஸ்ட் 13-ம் நாளன்று பொலி சாரைக் களியாட்டுவிழா அரங்கிற்குள் அனுப்பவேன் டாம் என அவரிடம் கேட்டுக்கொண்டனர்.

இந்த வேண்டுகோள் விடுக்கப்படமுன்பே, யாழ்ப் பாணப் பொலில் சுப்பிரின்டன் நடவடிக்கை எடுத்து குந்தார் போலத் தோன்றுகின்றது. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலுள்ள சுகல பொலில் நிலையங்களுக்கும் மிகத் தெளிவான கட்டளை அனுப்பியிருந்தார். அதாவது களியாட்டுவிழா நடைபெறும் கடைசி நாளன்று, களியாட்டுவிழா அரங்கிற்குள்ளே அல்லது களியாட்டுவிழா நடைபெறும் இடத்திற்கு அன்மையிலோ பொலிசார் எவரும் செல்லக்கூடாது என்பதே அக்கட்டளை.

களியாட்டு விழா அமைப்பாளர்க்கு இவ்விபரம் யாழ்ப்பாணப் பொலில் நிலையத் தலைமை அலுவலக இன்ஸ்பெக்டரால் தெரிவிக்கப்பட்டது. அத்துடன் இத்தடைக் கட்டளைபற்றி சுகல பொலில் நிலையங்களுக்கும் திணைஞாட்டுவதாகவும் களியாட்டுவிழா அமைப்பாளர்களுக்கு யாழ் தலைமை அலுவலக பொலில் இன்ஸ்பெக்டர் வாக்குறுதி கொடுத்தார்.

பொலிசார் இத் தடை உத்தரவை மீறினார்கள். களியாட்டுவிழா இறுதி நாளாகிய ஆகஸ்ட் 13-ம் நாள் இரவு களியாட்டுவிழா அரங்கிற்குள் நுழைந்திருந்தனர். களியாட்டுவிழா நிறைவு அடையும் நேரம் பொலிசாருக்கும் பொதுமக்களுக்குமிடையே சச்சரவு ஏற்பட்டது. இதன் விளைவாக இரு பொலிசாரும் பொதுமக்களிற்கில்லை காயமடைந்தனர்.

இந்நாள் தொடக்கம் ஏராளமான நிகழ்வுகள் தொடர்ந்தன. பொலிசாருக்கும் பொதுமக்களுக்கும் இடையே மோதல்கள் நடைபெற்றன. பொலிசார் திட்டமிட்டுப் பொதுமக்களைத் தாக்கத்தொடங்கினர். சொத்துக்களைக் கொள்ளையிடத்தனர். யாழ்ந்தரிலுள்ள வர்த்தக நிலையங்களுக்குத் தீயிட்டுக் கொழுத்தினர்.

1977 ஆகஸ்ட் 14-ம் நாள் பொதுமக்கள் பலர் பொலிசாரினால் தாக்குண்டார்கள்.

1977 ஆகஸ்ட் 16-ம் நாள் பொலிசார் பொதுமக்கள் பலரை அதிகாலையிலேயே தாக்கத் தொடங்கினர். அதிகாலை நாலு மணியளவில் பேருந்து நடத்துநர் ஒருவர் கடமை ஏற்கச் சென்றுகொண்டிருந்தார். நகரசுத்தித் தொழிலாளி ஒருவர் பணி நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்தார். இவர்கள் இருவரும் பொலிசாரால் அந்நேரத்தில் மிகக் கேவலமாகத் தாக்கப்பட்டார்கள். அத்துடன் மேலும் ஒருவரும் தாக்கப்பட்டார்.

இதற்கு முன்பாகவே அதிகாலை இரண்டு மணியளவில் சாதரண சிவில் உடை அனிந்த பொலிசார் யாழ் தகரின் பழைய சந்தையைத் தீயிட முயன்றனர். பேருந்து திலையத்துக்கு முன்னிருந்த பெற்றோல் நிரப்பும் நிலையத்தையும் அட்டன் நாஷனல் வங்கியையும் சேதமாக்கினர். மற்றும் பல்வேறு கடைகளையும் தாக்கிச் சேதப்படுத்தினர்.

காலை 6-30 - 7-00 மணியளவில் இவ்விடங்களில் மக்கள் கூடினர் மக்களிடையே பதட்டநிலை ஏற்பட்டிருந்தது. பொலிசார் பொதுமக்களைத் தாக்கத் தொடங்கினர். அவ்விடங்களிலிருந்து கலைக்க முயன்றனர். மக்களிற் பலர் தங்கள் சைக்கிள் வண்டிகளை விட்டுவிட்டுத் தாம் தப்பி ஒடு முயன்றனர். விதியெயங்கும் பரவிக்கிடந்த சைக்கிள் வண்டிகள் மீது பேருந்துகளை ஒட்டுமாறு பொலிசார் பேருந்து ஒட்டுநர்களைத் துப்பாக்கி மூன்றில் பயமுறுத்திப் பணித்தனர். இவ்கைப் போக்குவரத்துச் சபை ஒட்டுநர்கள் பலர் இந்திகழ்வு பற்றிச் சாட்சியம் வீக்கத் தயாராக உள்ளனர். இவ்வாறு பயமுறுத்திய பொலிசாரின் பெயர்களையும், அவர்கள் பயன்படுத்திய வண்டிகளின் குறியீட்டு எண்கள் என்பன சாட்சியங்களின் போது கறுப்படும்.

பாழ்நக்கர்ப் பழைய சந்தைக் கடைகள் மீது எரிகளிற் டயர்களைப் பொலிசார் வீசினார்கள் என்பதைச்

கண்ணால் கண்டவர்கள் சாட்சியமளிப்பார்கள். இவ்வாறு எரிகின்ற டயர்களை எறிந்து பழைய சந்தையைத் தீயிட முக் கொளுத்தி நிர்மூலமாக்கினார்கள்.

அவ்வேளை தீயை அனைக்க முயன்ற பொதுமக்கள் துப்பாக்கி முனையில் பொலிசாரால் தடுக்கப்பட்டனர். பல தடவை பொலிசார் துப்பாக்கியால் சுட்டார்கள். இதனால் மக்கள் சிலர் கொல்லப்பட்டார்கள்.

அதிகாலையிலேயே இத்தாக்குதல் தொடங்கியது. வன்செயல் தொடங்கியது. காடைத்தனம் தொடங்கி யது. நாள் முழுவதும் தொடர்ந்தது. வாகனங்கள் இடை நிறுத்தப்பட்டன; தாக்கப்பட்டன; சேதப்படுத்தப்பட்டன; உள்ளிருந்தோர் தாக்கப்பட்டனர்.

இவ்வன்செயல் நிகழ்வுகளில் சுடுபட்ட பொலிசார் சீருடையை அணியவில்லை. சீருடையை அணிந்தவர்கள் கூடத் தமக்குரிய குறியீட்டு என்பட்டியை அணிந்திருக்கவில்லை.

கூட்டத்தைக் கலைப்பதற்குச் சுடுவதைத் தவிர ஏனைய முதனிலை வழிகளைப் பயன்படுத்தவில்லை. சுடுவதக்கு முன்புகூட எச்சரிக்கை செய்யவில்லை. பொலிஸ் மேலதிகாரிகள் அருகில் இருந்தும் அவர்களின் உத்தரவைப் பெருமலே சுட்டார்கள். கூட்டத்தைக் கலைத்தார்கள். இவற்றிக்குரிய சாட்சிகள் உண்டு. நம்பத்தகுந்த சாட்சிகள் உண்டு. பொலிசார் துப்பாக்கியால் சுட்டது தொடர்பாக யாழ்ப்பான நீதவான் விசாரணை நடாத்தினார். விசாரணையின் பின் அவர் வழங்கிய தீர்ப்பினை நாம் ஆணைக்குமுழுஞ் சமர்ப்பிப்போம்.

சட்டத்துக்குப் புறம்பான பொலிசாரின் கட்டுப் பாடற்ற இந்த நடவடிக்கைகள் ஆகஸ்ட் 17, 18 ஆகிய நாட்களிலும் தொடர்ந்தன.

பொலிசார் இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சுடைப் பேருந்துகளை வலுக்கட்டாயமாகப் பொறுப்பேற்றனர்.

பேருந்துகளில்² கன்னதிட்டிப் பகுதிக்குச் சென்றனர். நகைக் கடைகளைச் சேதப்படுத்தினர். நகைக் கடைகளைச் சூறயாடினர். கொள்ளையாடித்த பொருட்களை இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபைப் பேருந்துகளில் யாழிப் பாணத்தில் உள்ள பெளத்த கோவிலான நாகவிகாரைக் குக் கொண்டுசென்றனர். இந்திகழ்வுகளுக்கான சாட்சியங்களை நாம் ஆணைக்குமுனின்முன் கொண்டுவோம். நாகவிகாரையில் இருந்த சிங்களவர்களும் பொலிசாருடன் சேர்ந்துகொண்டு கடைகளைக் கொள்ளையாடித்தார்கள். இச் சிங்களவர்களை அடையாளம் காட்டச் சாட்சிகள் தயாராக உள்ளார்கள்.

1977 ஆகஸ்ட் 18-ம் நாள் ஜீப் வண்டிகளிலும், ஆயுதக்கவச வண்டிகளிலும் பொலிசாரும் படைவீரர்களும் யாழிநகர் வந்தார்கள். வர்த்தக நிலையங்களை உடைத்தார்கள். சிற்றி பேக்கரி, அம்பாள் கபே போன்றவை உடைக்கப்பட்டன. விலைமதிப்புள்ள பொருட்கள் அந்திலையங்களிலிருந்து கொள்ளையாடித்துக் கொண்டுசெல்லப்பட்டன. அதிகாலியில் நடந்த இந்திகழ்ச்சிக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட வாசனங்களின் குறியீட்டுப்பதிலுண்களைக் கூறச் சாட்சிகள் உளர்.

யாழிநகரின் பெருந்தெருக்களிலும், பேருந்து நிலையத்துக்கு முன்பும் தமிழ்ப் பெரியார்கள் பலருக்குச் சிலைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன³. இந்தச் சிலைகளைப் பொலிசாரும் படைவீரர்களும் உடைத்தார்கள்.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் யாழிப்பாண வளாகத்தில் சிங்கள மாணவர்களும் பயின்றார்கள். சிங்கள மாணவர்களைத் தமிழ் மாணவர்கள் பேணிக் காத்தார்கள். பல்கலைக்கழக அதிகாரிகளும் அவ்வாறே சிங்கள மாணவர்களின் நலம் பேணினார்கள். யாழிப்பாண வளாகத்தின் தலைவராகக் கடமை புரிபவரும் ஏனைய ஊழியர்களும், சிங்கள மாணவர்களின் நலம் பேணப்பட்டது பற்றிச் சாட்சியம் அளிக்கத் தயாராக உள்ளார்கள்.

1977 ஆகஸ்ட் 17-ம் நாள் சிங்கள மாணவர்கள் யாழ்ப்பானத்திற்கு வெளியே அனுப்பப்பட்டார்கள். பொலிசாரும் அரசாங்க அதிபரும் பிறரும் இவர்களை அனுப்பவேண்டும் எனக் கூறி முன்னின்று அனுப்பிவைத் தார்கள். சிங்கள மாணவர்கள் தத்தம் ஊர்களுக்குச் சென்றடைந்தபின் தம்மைப் பேணியோருக்கு நன்றிக் கடிதங்கள் எழுதினார்கள். யாழ்ப்பானத்தில் தங்கிய நாட்களில் தாம் வாழ்ந்த வீடுகளில் உள்ளவர்க்குத் தம் நன்றியைத் தெரிவித்து உள்ளார்கள். இப்படி எழுதப்பட்ட கடிதங்களுள் சிலவற்றை ஆணைக்கும் முன் சமர்ப்பிப்போம்.

1977 ஆகஸ்ட் 26-ம் நாள் யாழ்ந்தாரில் கடைசி முறையாக வன்முறை நிகழ்வு ஒன்று நடந்தது. அன்று இரவு ஊரடங்குச்சட்டம் நடைமுறையில் இருந்தவேளையில் யாழ்ந்தாரிப் பேருந்து நிலையத்துக்கு அருகில் வரிசையாக இருந்த கடைகள் அணைத்தும் ஏற்கத்துக் கொளுத்தப்பட்டன. இத்திகழ்வுக்கும் பொலிசாருக்கும் படைவீரருக்கும் உள்ள தொடர்புகள் பற்றிய சாட்சியங்கள் உண்டு.

உங்களிடம் இந்தச் சாட்சியங்களை முன்னவக்க விரும்புகிறோம். யாழ்ப்பானத்தில் சட்டமும் ஒழுங்கும் செயலற்று இருந்தது. சிறப்பாகப் பொலிசாரிடையே சட்டமும் ஒழுங்கும் ஒழும்பியிருந்தது. பொலிஸ்ப் படையிலும் ஏனைய படைகளிலும் கட்டுப்பாடுகள் எதுவும் இல்லாதிருந்தது. இக் கட்டுப்பாடின்மையே யாழ்ப்பான நிகழ்வுகள் அணைத்துக்கும் தொண்டுகோலாக அமைந்தது. இதன் விளைவாகவே பல தமிழர்கள் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ய நேர்ந்தது. யாழ்ப்பான மக்கள் பல இடங்களில் குபாய்கள் பெறுமதியான கொத்துக்களை இழக்க நேர்ந்தது. இத்தீவின் ஏனைய பகுதிகளில் தமிழர் மீது கட்டவிழுத்துவிடப்பட்ட பயங்கர ஆட்சிக்கு யாழ்ப்பானத்துப் பொலிசாரும் பெருமளவு பொறுப்பாளிகளே.

அநுராதபுர நிகழ்வுகள்

1977 ஆகஸ்ட் 16-ம் நாள் நள்ளிரவில் இலங்கையின் வடமத்திய மாகாணத்தில் நிகழ்வுகள் தொடங்கின என்றார்கள். இந்நள்ளிரவில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து கொழும்பு நோக்கிச் சென்ற புகைவண்டியும், கொழும்பில் இருந்து யாழ்ப்பாணம் நோக்கிச் சென்ற புகைவண்டியும் வழைமேபோல் அநுராதபுரம் புகைவண்டி நிலையத்தில் சந்தித்தன. அன்று அப்புகைவண்டிகளில் பிரயாணம் செய்த தமிழ்ப் பயணிகள் ஈவிரக்கமின்றி, மனிதாபிமான மின்றி, மிருகத்தனமாகத் தாக்கப்பட்டனர். அவர்களின் பயண முடைகள் யாவும் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. அநுராதபுர புகைவண்டி நிலைய மேடையில் கூடிய காடையர்கள் இப்புகைவண்டிகளில் பிரயாணம் செய்த தமிழ்ப் பயணிகளுக்குச் சொல்லொன்றுத் துயரைக் கொடுத்தனர். மாண்பங்கம் செய்தனர்.

அநுராதபுரம் புகைவண்டி நிலையச் சிற்றுழியரும், அந்திலையத்தைச் சுற்றியுள்ள புகைவண்டித் தினைக்களத்துக்கு ரிய வீடுகளில் வசிப்பேர்க்குமே இக்காடையர்களுட் பெறும் பாலானவர்களாயிருந்தனர். அவ்வேளையில் புகைவண்டி நிலையத்தில் கடமையில் ஈடுபட்டிருந்த பொலிசார் இக்காடையர் கூட்டத்தின் கொடுமைகளைத் தடைசெய்ய எவ்வித முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. சிருடை தரியாத பொலிசாரில் சிலரும் இக்காடையர் கூட்டத்தினுள் இருந்தனர் என்பதற்குச் சாட்சியங்கள் உள்ளன.

தலைமுறை தலைமுறையாகப் பல தமிழர்கள் அநுராதபுரநகரில் வாழ்ந்துவந்தனர். இத்தமிழர்களை வேங்குடன் அகற்றிக் கலைக்கத் திட்டமிட்ட சதியின் அடிப்படையில் முயற்சிக்கப்பட்டது: தமிழர்களின் வீடுகள் ஏரிக்கப்பட்டன. அவர்களின் பொருட்கள் குறையாடப்பட்டன. அவர்கள் துரத்தப்பட்டார்கள்.

அநுராதபுரத்தில் பணிபுரிந்த அரசு ஊழியர்களும் இதே கதியை அடைந்தனர்; இவர்களுட் சிலர் பொல்

லால் அடித்துக் கொல்லப்பட்டார்கள்? அநுராதபுரப் புகைவண்டி நிலைய அதிபர், செட்டிகுளப் புகைவண்டி நிலைய அதிபர் ஆகியோர் இவ்வாறு கொல்லப்பட்டவர்களுள் இருவர்.

வடமத்திய மாகாணம் முழுவதும் இதே மாதிரி யான வன்செயல் அலைபாய்ந்தது. கல்கழுவ, மகாலிலும் புலம், கெச்சிறைவை ஆகிய இடங்களிலும், ஊர்களிலும், பட்டணங்களிலும் தமிழர்கள் வீடுகளிலிருந்து துரத்தி யடிக்கப்பட்டனர். அவர்களின் சொத்துக்கள் கொள்ளை யடிக்கப்பட்டன அல்லது சேதமாக்கப்பட்டன. இவ்வாழ பாகிக்கப்பட்ட தமிழர்கள் அரச ஊழியர்களாக, வர்த்தகர்களாக நீண்ட காலமாக அப்பகுதியில் குடியிருப்பளர்களாக இருந்து வந்துள்ளனர்.

அரச அலுவலகங்களில் பணிபுரியும் விரக்தியுற்ற சிற்றுாழியர்களே தமிழ் அரச ஊழியர்கள் மீது தாக்கி வர்கள் அல்லது தாக்குவதற்கு ஊக்கமளித்தனர். இச் சிற்றுாழியர்கள் தமிழ் அரச ஊழியர்கட்கு நேரே கீழேயோ, அண்மையில் உள்ள அலுவலகங்களிலோ பணிபுரிந்தனர்:

பொருட்கள் ஏற்றிச்சென்ற லாறிகள் அநுராதபுர மாவட்டத்திற்கூடாகச் சென்றன. இவை இடைநிறுத்தப்பட்டுக் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. லாறிகளின் ஓட்டு நர்கள் பலர் கொல்லப்பட்டனர். சுத்திகரிப்புநர் பலர் கொல்லப்பட்டனர். இவற்றிற்கான சாட்சியங்கள் உண்டு.

அநுராதபுரப் பொலிசார் தமிழ் மக்களின் நலன் களைப் பேணவில்லை. அவர்கள் நேரடியாக எதிரித்தனம் காட்டினார்களோ தெரியவில்லை. எனினும் தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரை பராமருகமாக நடந்துகொண்டனர். இக்கூற்று, மாவட்டப்பொலிஸ் சுப்பிரிண்டன் தொடக்கம் சாதாரண சிற்றுாழியம் புரியும் பொலிஸ் கான்ஸ்டபிளிஸ் வரை எல்லா நிலை ஊழியர்களுக்கும் பொறுத்தமானது. எமது இக்கூற்றுக்களை நிருபிக்கச் சாட்சியங்கள் உண்டு.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் யாழ்ப்பாண வளர்க்கத்தில் பயின்ற சிங்கள மாணவிகள் சுவரூடன் வைத்து ஆணியால் நைக்கப்பட்டார்கள் என்றும். பல சிங்களப் பொலிஸ் கான்ஸ்டபிள்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் என்றும் அநுராதபுரப் பொலிஸ் சுப்பிரின்டன் கூறிக்கொண்டு திரிந்ததைச் செவியுற்ற தமிழர்கள் பலர் உள்ளனர். இவர்களுள் பொறுப்பான பதவிகள் வகிக்கும் சிரேஷ்ட அரசு ஊழியர்களும் உளர். இந்த ஊழியர்கள் பொலிஸ் சுப்பிரின்டன் அவ்வாறு கூறியமைக்குச் சாட்சியம் அளிப்பர். யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் உள்ள சிங்கள அகதிகளை விட அநுராதபுரத்தில் உள்ள தமிழ் அகதிகள் நன்றாகப் பேணப்படுகின்றார்கள் எனவும் இப்பொலிஸ் சுப்பிரின்டன் கூறினார்; இதற்கான சாட்சியங்களும் உண்டு.

பாதிக்கப்பட்ட தமிழர்களுட் சிலர் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் உண்மையான ஆதரவாளர்கள். இவர்கள் தமிழர்களாக இருந்தமையால், இந்தத் தகைமை பயனற்ற தாகியது. அநுராதபுரத்தில் உள்ள ஊர் ஒன்றின் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் முக்கிய அமைப்பாளர் ஒருவர் நகரை விட்டுத் தப்பி ஓடினார். இவர் தமிழராக இருந்தமையே இதற்குக் காரணம். இவரின் வீட்டைடச் சுற்றி 24 மணி நேரமும் பொலிசார் காவல் புரிந்தமையால் இவரது சொத்துக்கள் சேதமட்டயவில்லை.

1977 ஜூலைப் பொதுத் தேர்தல் காலத்தில் தமிழர் ஒருவர் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்காகக் கூட்ட மேடைகள் பலவற்றில் பேசினார். ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் வெற்றிக்காகக் கவிதைகள் புனைந்து இசையுடன் மேடைகளிற் பாடினார். கல்கழுவவில் இருக்கும் இவரது வீட்டைக் கலவர காலத்தில் குறையாடிய கொள்ளையர்கள் இவர் இசைத்த மெட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டே கொள்ளையாடித்தார்கள்; இதற்கான சாட்சியங்களும் எம்மிடம் உண்டு.

வவுனியா நிகழ்வுகள்

அனுராதபுரத்தில் பொலிசார் தமிழருக்கு எதிராக எதிரித்தனம், காட்டவில்லை. ஆனால் பராமுகமாக இருந்தார்கள். வவுனியாவிலோ-நிலைமை வேறாக இருந்தது. வவுனியா நகரின் மத்தியில் ஏராளமான வர்த்தக நிலையங்கள் இருந்தன. இவை அனைத்தும் பொலிஸ் நிலையத் துக்குக் கூப்பிடு தொலைவில் இருந்தார். ஊரடங்குச் சட்டம் நடைமுறையில் இருந்த நேரத்தில் அந்த வசதியைப் பயன்படுத்திப் பொலிசார் பல முக்கிய வர்த்தக நிலையங்களுள் உடைத்துப் புகுந்தனர். உள்ளே இருந்த உடைமைகளைக் கொள்ளோயடித்தனர். இந்த வர்த்தக நிலையங்களைச் சேதப்படுத்தினர். பொலிசார் கடைகளை உடைத்துப் புகுந்ததைக் காட்ட ஏராளமான சாட்சியங்கள் உள்ளன. உடைத்த பொலிசாரரைக் கண்ணால்கண்ட சாட்சியங்கள் உள். அவர்களைப் பெயரிட்டு அடையாளங்காட்டக்கூடிய சாட்சியங்கள் பலர் உளர்.

மூல்லைத்தீவுப் பகுதியில் உள்ள கடற்கரைக் கிராமமாகிய கொக்கிளாயில் படைவீரர்கள் இருந்தார்கள். இப்படை வீரர்களும் அவ்வூரில் மீன் பிடிக்க வந்துள்ள சிங்களைக் குடிமக்களுமாகச் சேர்ந்து வாடிகளைச் சூறையாடினர். வீடுகளுக்குத் தீவைத்தனர். கொள்ளோயடித்த பொருட்களை மணல் கனிப்பொருள் கூட்டுத்தாபனத்தின் வாகனங்களில் ஏற்றிச் சென்றனர்.

வவுனியா தெற்குச் சிங்களப் பகுதியில் மாழுவுவன்னும் ஊர் உண்டு. இங்கு நீண்ட காலமாக வாழ்கின்ற தமிழ்க் குடிகளும் உண்டு. சிங்களவர் மத்தியில் வாழ்ந்த இத் தமிழ்க் குடிகள் தூரத்தப்பட்டார்கள். இப்பகுதி உதவி அரசாங்க அதிபர், கிராம சேவையாளர், முத்த பிக்கு ஆகியோரின் தூண்டுதலின் பேரிலேயே அவ்வூர்ச் சிங்களவர்கள் தமிழர்களைத் தூரத்தினார்கள் எனக் கடுமையாகச் சந்தேகப்படவேண்டியுள்ளது.

மன்னார் நிகழ்வுகள்

மன்னார் மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற சுகல நிகழ்ச்சிகளிலும் பொலிசாரும் படை வீரர்களும் முழுமையாக சுடுபட்டிருந்தனர் என்பது நிகழ்வுகளை நோக்குமிடத்து நன்கு புலப்படுகின்றது. மன்னார் நிகழ்வுகள் வவுனியாவில் நடந்ததைவிட அதிகமானவையே.

பொலில் உதவி சுப்பிறின்டன், பொலிசில் உள்ள ஏனைய நிலை ஊழியர்கள், படை வீரர்கள் அனைவரும் எல்லா நிகழ்வுகளிலும் தமிழர்களைத் தாக்குவதில் முன் னின்றார்கள். தமிழர்களின் சொத்துக்களைச் சூறயாடுவதில் முன்னின்றார்கள். தமிழர்களின் சொத்துக்களைக் கொளுத்துவதில் தலைமைதாங்கினார்கள். இத்துரதிஷ்டகரமான நிகழ்வுகளுக்குப் பொலில் உதவி சுப்பிறின்டனும் பிற பொலிசாருமே முக்கிய காரணமாக இருந்தார்கள் எனச் சாட்சியமளிக்கப் பலர் முன்வருவார்கள்.

சிங்களவர் ஒருவர் மன்னார் மாவட்டத்தில் கொலை செய்யப்பட்டார். இதன் பின்னாளியில்தான் பொலி சார் அப்பாவிகளான தமிழ் மக்கள் மீது பயங்கரவாதக் கெரடுங்கோண்மையைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டனர்.

திருகோணமலை நிகழ்வுகள்

மன்னார், வவுனியா மாவட்டங்களில் நடைபெற்ற நிகழ்வுகளுடன் ஒப்பிடும்பொழுது திருகோணமலை மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்வுகள் துன்பத்தைத் தருவன வாகவே உள்ளன. அநூராதபுரத்தில் தமிழர்களின் நலன் பேரூவதில் பராமுகமாக இருந்த பொலிசார், வவுனியாவில் கடைகளைக் கொள்ளையடித்தனர். மன்னாரில் ஒரு

சிங்களவர் கொல்லப்பட்டதற்காகத் தமிழர்கள் முது பழு வாங்கும் நடவடிக்கையைப் பொலிசாரே முன்னின்று நடாத்தினர்.

திருகோணமலையிலோ காடையர்களுடன் படை வீரர்களும் கூட்டுச்சேர்ந்து செயற்பட்டனர். கூட்டமாக ஒருவருக்கொருவர் துணையாக நின்று அவர்கள் வேட்டையாடிய நிகழ்வுகள் பல நிருபிக்கப்பட்டுள்ளன. பாதுகாப்பு அளிக்க முடியாது. உடனடியாக வீட்டைவிட்டு வெளி யேறுங்கள் எனப் பொலிசார் பல வீடுகட்டு முதலில் வந்து கூறுவார்கள். அதைத் தொடர்ந்து தமிழ் மக்கள் வீடுகளை விட்டு வெளியேறுவார்கள்; கொள்ளோக்காரர்கள் உடனடியாகக் காலியான இந்த வீடுகளுக்குச் சென்று பொருட்களைச் சூறையாடுவார்கள். தீயிடுவார்கள்,

சிலசமயங்களில் பொலிசாரும், படை வீரர்களும் அச்சறுத்தித் தமிழர்களை வீடுகளிலிருந்து வெளியேற்றி ஞார்கள். தொடர்ந்து கொள்ளோயர் கூட்டம் வீடுகளைக் கொள்ளோயடித்தது.

பொலிசாரும், காடையர்களும் தமிழர்களைப் பெருமளவில் கொலை செய்த நிகழ்வுகளும் உண்டு. மேற்கு அமெரிக்காவின் “கவ் போய்” திரைப் படங்களை நினைவுடைய நிகழ்வுகள் இவை.

திருகோணமலை மாவட்டத்தில் சிங்களக் குடியேற்றம் நடைபெற்றதைத் தொடர்ந்து அங்கு குற்றச் செயல்கள் பெருமளவு அதிகரித்தது என்பது யாவர்க்கும் தெரிந்த ஒன்று. குடியேற்ற வாசிகளைத் தொடர்ந்து அரசு காணிகளில் அடாத்தாகவும் வந்து சிங்கள மக்கள் குடியேறினர். இவர்களுக்கு அரசு மறைமுகமாக ஆதாவ வழங்கியது.

இத்தகைய குற்றச் செயல்களைப் புரிபவர்களுடன் பொலிசாரும் படை வீரரும் சேர்ந்துகொண்டனர். உண்மையில் குற்றச் செயல் புரிபவர்களைப் பொலிசாரும் படை

வீரர்களும் தடுத்திருக்கவேண்டும். ஆனால் அவர்கள் அவ்வாறு செய்யவில்லை.

பொலிசார், படைவீரர்கள், குற்றச்செயல் புரி வோர் ஆகிய அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து தமிழர்களை வேரறுத்துக் குடிபெயர்த்தனர். பல நாறு ஆண்டுகளாக அவ்விடங்களில் வாழ்ந்துவந்த தமிழர்களைத் துரத்தினர்.

நடைபெற்ற நிகழ்வுகளிற் பெரும்பாலானவை புதிய குடியேற்றத் திட்டங்கள் நடைபெற்ற இடங்களான கந்தளாய், அக்போபுரம், பஞ்சுளம் ஆகிய இடங்களிலும், இவைபோன்ற பிற இடங்களிலும் நடைபெற்றன.

கொழும்பு நிகழ்வுகள்

1977 ஆகஸ்ட் 17-ம், 18-ம் நாட்களில் கொழும்பில் பதட்ட நிலை இருந்தது. பேருந்துகளிலும், புகை வண்டிகளிலும் பிரயாணம் செய்த தமிழ் மக்கள் தாக்கப் பட்டனர். அலுவலகங்களில் உள்ள தமிழ் அரசு ஊழியர் தமது சிங்களச் சிற்றாழியர்களால் தாக்கப்பட்டனர். தலைமை அஞ்சலகத்திற்கும், மத்திய தொலைத் தொடர்பு அலுவலகத்திற்கும் சென்ற தமிழ்ப் பொதுமக்கள் தாக்கப்பட்டனர்.

தமிழர் வீடுகளிலும், தமிழர் கடைகளிலும் சென்று சிங்களக் காடையர்கள் கப்பம் செலுத்துமாறு கேட்டனர். இத்தாக்குதலின்போதும், கப்பம் கேட்டுத் தொல்லை கொடுத்தபோதும் பொலிசார் தமிழருக்கு உதவ முன் வரவில்லை. பெரும்பாலான நிகழ்வுகளில் தாக்குதல்கள் நடந்து முடிவடைந்த பின்னர், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மருத்துவமனைக்கு அனுப்பப்பட்டனர். அல்லது அகதிகாமுகாமுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். இதற்குப் பொலிஸ் ஜிப் வண்டிகள் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டன.

இக்காடையர்கள் மீது பொலிசார் குண்டாந்தடிப் பிரயோகம் செய்யவுமில்லை; துப்பாக்கியால் சுடவுமில்லை,

பொலிசார் பராமுகமாக இருந்தமை காரணமாக, ஆகஸ்ட் 19-ம், 20-ம் நாட்களில் வன்முறை கட்ட விழ்த்து விடப்பட்டிருக்கலாம். அந்நாட்களில், நீர்கொழும்பிலும், புறக்கோட்டையிலும் வரிசை வரிசையாகக் கடைகள் கொள்ளோயடிக்கப்பட்டன. கஞ்சோலிலை மருத் துவமணையில் பயங்கரவாதம் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்டது.

கடைகளையும், வீடுகளையும் விட்டு அகலுமாறு பொலிசார் தமிழ் மக்களிடம் நீர்கொழும்பில் கூறினர். இதைத்தொடர்ந்து கடைகளும் வீடுகளும் தீயிடப்பட்டன. வீடுகளை விட்டு அகன்றவர்கள் கொழும்புக்குத் தப்பிச்செல்வதற்காகப் பேருந்து நிலையத்துக்குச் சென்ற பொழுது அங்கு காடையர்கள் நின்றனர். பேருந்து நிலையத்திலும், புகைவண்டி நிலையத்திலும் காடையர்கள் அகதிகளிடமிருந்து உடைமைகளைக் கொள்ளோயடித்தனர். பொலிசார் இதில் தலையிடவில்லை.

கொழும்பு புறக்கோட்டையில் கடைகள் தீயிடப்பட்டன. புறக்கோட்டைப் பேருந்து நிலையத்தில் கூடிய தமிழர்கள் கொள்ளோயடிக்கப்பட்டார்கள். கத்தியால் குத்தப்பட்டனர். பொலிசார் இதனைத் தடைசெய்ய வில்லை.

இனக்கவுரைத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சிகிச்சைக்கரிக்க கஞ்சோலிலை மருத்துவமணையில் அனுமதிக்கப்பட்டனர். படுக்கையில் நோயாளிகளாகப் பாதிக்கப்பட்டு இருந்தவர்கள், படுக்கையைச்சிட்டு இழுத்து அடிக்கப்பட்டனர். மருத்துவ மனையின் சவுஅறையில் இறந்து கிடந்த தமிழர்களின் உடல்களைப் பார்த்து அடையாளங்காட்டவந்த உறவினர்களான தமிழ் மக்கள் சிங்களக் காடையர்களால் ஈவிரக்கமின்றித் தாக்கப்பட்டனர். மருத்துவமணைப் பொலிஸ் நிலையத்தில் இருந்த பொலிசார் செயலற்றிருந்தனர். தமிழ்ப் பெண் மருத்துவர்கள் பயத்தினால் தாதிகளின் விடுதிக்கு ஓடினார்கள் தாதிகள் தலைவி விடுதிக்குள் வரமுடியாது என அனுமதிக்க மறுத்தார்.

நுக்கொடை, கிருலப்பனை, மாளிகாக்கந்தை ஆகிய இடங்களில் தமிழர்களின் கடைகள் கொள்ளியடிக்கப்பட்டன. அங்கு தங்கியிருந்தவர்கள் கலைத்து விரட்டப்பட்டனர்:

பொலிஸ் நிலையங்களிலும் அரசு திணைகிளாங்களிலும் சட்டமில்லை தலைவரித்தாடியது. அரசு அலுவலகங்களில் உள்ள சிங்களச் சிற்றுஷியர்கள்! தமிழர்களையும் தமிழ் மேலதிகாரிகளையும் தாக்கினர். இச்சிற்றுஷியர் இன்னமும் பணியாற்றுகின்றனர். துறை முகச் சரக்குக் கூட்டுத்தாபனத்தில் மட்டும், மேலதிகாரியைத் தாக்கிய சிங்களச் சிற்றுஷியர் ஒருவர் இடைநிறுத்தப்பட்டு விசாரணையின் பின் பதவி நீக்கப்பட்டார். பொலிஸ் நிலையங்களில் உதவிகேட்ட தமிழர்களுக்குப் பொலிசார் உதவவில்லை. கொருவளை, மிரிகான, நுக்கொடை ஆகிய பொலிஸ் நிலையங்களிலும் இவ்வாறு நடைபெற்றது.

மன்னார், வாழ்வனையா, திருக்கோணமலை ஆகிய இடங்களில் பொலிசார் தமிழர்களுக்கெதிராக வெளிப்படையாகவே செயற்பட்டனர். ஆனால், கொழுங்பில் அவ்வாறு பொலிசார் நேரடியாக எதிரித்தனம் காட்டவில்லை. எனினும் பராமுகமாக இருந்தனர். இதனால் தமிழர் தொல்லையற்றனர். ஊரடங்குச் சட்டம் அழிவில் இருந்தபொழுது, பொலிஸ் நிலையங்கள்க்கு அண்மையில் உள்ள இடங்களிலேயே பெரும்பாலான நிகழ்வுகள் நடைபெற்றன.

மலைநாட்டு நிகழ்வுகள்

மத்தீய மாகாணத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்வுகள் பல்வேறு வகைப்பட்டன. காடையர் கூட்டம் இந்தியத் தமிழர்களைத் தேடித்தேடித் தாக்கியது. அவர்களின் வீட்டுவரிசைகள் ஏரிக்கப்பட்டன. அவர்களின் வறிய-

உடைமைகள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன : பெண்கள் கற் பளிக்கப்பட்டனர். அரசு ஊழியர்கள் தாக்கப்பட்டனர். அவர்களின் உடைமைகள் கெள்ளையடிக்கப்பட்டன. குண்டசாலை வேளாண் பயிற்சிப் பார்டசாலை மாணவர்கள் சகமாணவர்களாலும் ஊரவர்களாலும் தாக்கப்பட்டனர் :

மலைநாட்டில் நெடுங்காலம் வாழ்ந்த தமிழ்க்குடி மக்களிற் சிலர் சிங்களவரைத் தீவிமணம் புரிந்துள்ளனர் : அவர்களின் மக்கள் சிங்களவராக உள்ளனர் : இவர்கள் கூடத் தாக்கப்பட்டனர். இவர்களைத் திருமணம் புரிந்த தமிழர்களும் சிங்களவர்களும் தாக்கப்பட்டனர் :

கண்டி மருத்துவமனைக்குப் பாகிக்கப்பட்டதமிழர்கள் நோயாவிகளாக வந்தனர் : மருத்துவமனையில் தாக்கப்பட்டனர். பாதிக்கப்பட்டவர்கள் நலம் பேணிய மக்குதுவர்கள் தாக்கப்பட்டனர். தமிழ் மருத்துவர்களும் உதவியாளர்களும் தாக்கப்பட்டனர் :

பட்டியல் ஒன்றைத் தயாரித்துக் கையில் வைத் தாக்கொண்ட காடையர் கூட்டம், லாறிகளிற் சென்றது : பேரைந்துகளிற் சென்றது : தாக்கப்பட்டு விரட்டப்பட்ட வர்களையம் புதிதாகத் தாக்கப்படவேண்டியவர்களையும் பட்டியுவில் பார்க்குத் தேடியது. பட்டியலில் இல்லாவர்களையும் தேடியது :

காடையர்கள் குள்ளுளி கொண்டும் விளக்கொளி கொண்டும் கமிழர்களைக் காடுகளில் தேடினர். தேடிக் குண்டவர்களைக் காண்டினர். விரட்டினர். வர்தக நிலையங்களைக் கொள்ளையடித்தனர். இந்துக்கோவில்களைச் சீர்வித்தனர்.

தமிழர்மீது காடைத்தனம் மடைதிறந்து விடப் பட்டது. தமிழர்கள் எங்கும் விடப்படவில்லை. தமிழர் ஒருவர் புகைவண்டியில் ஏறினார். தாக்கப்பட்டார் : இங்கினார். நாவலப்பிடிடிப் பொவில் நிலையம் சென்றார். தமிழர் இங்கு வரப்படாது எனக் கூறிப் பொவிசார் விரட்டினர். ஏனைய தமிழர்களுக்கும் இச்செய்தி யைச் சொல்லுமாறு அவரிடம் கூறினர். கண்டிக்குப் போக வேரெரு புகைவண்டியில் ஏறினார். அங்குமவர்

கப்பட்டார். புகையிரதம், பேருந்து ஆசிய பொதுப் பகுவரத்து வண்டிகளிலிருந்து தமிழர்கள் இக்கப்படனர். அடிக்கப்பட்டனர்.

மலைநாட்டில் தமிழ்மக்கள் புகலிடமின்றிப் புலம் பினர். ஒட இடமின்றி, ஓளிக்க இடமின்றித். தப்ப இடமின்றித் தலத்தனர். மருத்துவமனையிலும் சரி பொலில் நிலையத்திலும் சரி பிற இடங்களிலும் சரி தம் பெண்டிரின் உயிரணையீற்பை இழந்தனர் உடை மைகளை இழந்தனர். கலவரம் என்னும் காய்ச்சல் ஒயாதோ என அங்கலாய்த்தனர். முற்காலத்தில் தொற்று நோய்கள் வரின் அவை இயங்பாகவே ஒயும்வரை மக்கள் காத்திருப்பதுபோல் வாழாவிருந்தனர்.

மலையகத் தமிழர்களைக் காப்பாற்றப், பாதுகாப் பளிக்க, நலம்பேணச் சரியாகச் சீரமைக்கப்பட்ட அரசு இருக்கவில்லை. அரசின் முகவர்கள் இருக்கவில்லை. மலையகத் தமிழர்கட்டு இந்நாட்கள் இடர்ப்பாடான் நாட்களாக இருந்தன.

நேற்று நண்பர்களாக, அயலவர்களாக இருந்த வர்கள் இன்று எதிரிகளானார்கள். தமக்கு எதிராகத் தடி எடுத்தவர்கள் யார் என்பதையும் அவர்களின் அடிவாறின் அடையாளம் என்ன என்பதையும் பாதிக்கப் பட்டவர்கள் தெரிந்து வைத்திருந்தனர். எல்லா நிகழ் வுகளிலும் இவ்வாறு தெரிந்து வைத்திருந்தனர்.

அண்மைக் காலக் காணிச் சீர்திருத்த நடவடிக்கை களால், தோட்டங்களைச் சுற்றியுள்ள ஊர்களில் சூடு யேறிய ஊரவர்கள் தோட்டத் தொழிலாளரைத் தாக்கினர். இந்த ஊரவர்கள் இதற்குமுன் தோட்டத்துத் தமிழர்களுடன் நல் லுறவு கொண்டிருந்தனர்கள் நில அளவையாளர்களை அவர்களின் வாடிக்கையாளர்கள் தாக்கினர். தாக்கியவர்கள் அமைப்பாகச்செயற் பட்டார்கள். தாக்கப்படவேண்டியவர்களின் படியலை முன்கூட்டியே தயாரித்தார்கள். தாக்கும்பொழுது படியலில் உள்ள ஒவ்வொரு பெயராகத் தேடினார்கள்.

கோவில்கள் உடைக்கப்பட்டன

முன்பு நடைபெற்ற இனக்கலவரங்களில் நடந்ததை விட 1977 ஆகஸ்டில் நடைபெற்ற இனக்கலவரத்தில் அளவுக்கதிகமான இந்துக் கோவில்கள் உடைக்கப்பட்டன. சேதப்படுத்தப்பட்டன. 1958-ல் பாணந்துறையில் இந்துக் கோவில் உடைக்கப்பட்டது. இது தனி நிகழ்வு. 1977-ல் பல நிகழ்வுகளில் கோவில்கள் உடைக்கப்பட்டன.

யாழ்ப்பானம், மாத்தறை, கண்டி ஆகிய இடங்களில் உள்ள இந்துக் கோவில்கள் பாதிக்கப்பட்டன. வழிபாட்டிற்காக வைத்திருந்த விக்கிரகங்கள் நிலத்தில் அடித்து உடைக்கப்பட்டன. கோவில் கோபுரங்கள் சேதப்படுத்தப்பட்டன, உடைக்கப்பட்டன. கோவில்களில் பணிபுரிந்த அரச்சாலர்கள் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டனர்.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பேராதனை வளாகத்தின் குறிஞ்சிக்குமரன் கோவிலுக்குரிய இரு மயில்களின் கழுத்துக்கள் வெட்டப்பட்டன. அநுராதபுரம் மாத்தறை, மாத்தளை, வத்தேகம, யாழ்ப்பானம் ஆகிய இடங்களிலும் இத்தகைய தீச்செயல்கள் நடைபெற்றன. பருத்தித்துறைப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் தேசிய அரசுப் பேரவையில் பேசும்போது, தனது தொகுதியில் கோவில்களை உடைக்கவர்கள் யார் எவர் என்பதற்கான சாட்சியங்கள் தமிழ்முன்று எனக் கூறியிருந்தார்.

அரசு ஊழியர்களின் அவதி

அண்மைக்காலக் கலவரம் காரணமாக மூவாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட அரசு ஊழியர்கள் பாதிக்கப்பட்டனர். இடம் பெயர்ந்தனர். முத்த மருத்துவர்கள், அறுவைச் சிகிச்சை மருத்துவர்கள், உயர் தலைமை

டய பொறியியலர்கள், கணக்காளர்கள், சிற்றுரைகள் ஆகியோர் அவமதிப்பாக நடத்தப்பட்டனர். விரிமந்தவர்கள் பலர். இறக்கும் நாள்வரை உறங்காது உள்ளத்தில் இருந்து உறுத்தும் காட்சிகளைக் கணக்கடாக்கக் கண்டவர்கள் பலர். பல்லான்டு காலம் சேமித்து தம் உடைமைகளை ஒரே நாளில் இழந்தவர் பலர். வாழ்நாள் முழுவதும் மறக்கமுடியாத வடுக்களை உள்ளத்தில் இவர்கள் பெற்றனர். இவர்களின் குடும்பத்தவர் குழந்தைகள் பெற்றனர். இந்த மக்களின் உள்ளத்தில் பொதுவாகப் பாதுகாப்பின்மையுணர்வு குடிகொண்டுள்ளது. இவர்களைத் துன்புறுத்திய காடையர்கள், இவர்களை வீரட்டிய காடையர்கள் இன்னமும் அதே அலுவலகங்களில் பணி புரிகின்றார்கள். அதே கடைத் தெருக்களில் நடமாடுகின்றார்கள். எனினும் அரசு இவர்களை அழைக்கின்றது. இவர்களின் பழைய அலுவலகங்களுக்குச் செல்லுமாறு வேண்டுகின்றது.

ஏனைய இடங்களில் நிகழ்வுகள்

திங்களப் பகுதிகளில், தமிழர்க்கெதிரான நிகழ்வுகள் பின்னாலும் நடைமுறையில் அமைந்தது என்லாம்.

- * காடையர் கூட்டம் தமிழரின் வீடுகளுக்குச் சென்றது; வரத்து * நிலையங்கட்டுக்குச் சென்றது; தொழில் இடங்களுக்குச் சென்றது; தமிழ் மக்களைத் தாக்கியது; உடைமைகளைக் கொள்ளியதித்தது; வீடு, கடைகள் என்பனவற்றிற்குத் தீவிட்டுக்கொழுத்தியது.
- * தமிழர்கள் கொலை செய்யப்பட்டனர்; தமிழ்ப் பெண்கள் கற்பழிக்கப்பட்டனர்.
- * பொதுப் போக்குவரத்து வண்டிகளில் சென்ற தமிழ்ப்பயணிகள் தாக்கப்பட்டனர். அப்பொழுது புகையிரதப் பகுதி பாதுகாப்புப் பண்டயினரும் இலங்கைப்

போக்குவரத்துச் சபை ஊழியர்களும் வேடி பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர்.

- * துன்பப்பட்ட தமிழர்க்கு உதவப் பெரும்பாலாக பொலிசார் பின்னின்றனர். அதிகள் முகாமிற்குப் பாதுகாப்பாக அழைத்துச் சென்றதைத் தவித வேறே துவம் இவர்கள் செய்யவில்லை.
- * அனுவலகங்களில் சிங்களச் சிற்றூழியர்கள், தமிழர்களாக இருந்த மேலதிகாரிகளைத் தாக்கினர்.
- * மருத்துவமனைச் சிற்றூழியர்கள், மருத்துவ ஊழியர்களைத் தாக்கினர். சிலசமயங்களில் நோயாளிகளையும் படுக்கையில் வைத்தே தாக்கினர்.

தமிழர்களின் ஏதிர்காலம்

தமிழராய்ப் பிறந்தது மாபெரும் துரதிஷ்டமே, என்றநிலை 1977 ஆகஸ்ட் செப்டம்பரில் இருந்தது. அநுராதபுரம், கெக்கிராவுவ ஆகிய இடங்களில் வாழுந்த பிரபல தமிழர்கட்டு நடந்தவை; அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தில் தஞ்சை நகரில் வாழுந்த தமிழர்க்கு நடந்தவை; இவை இரண்டையும் எடுத்து நோக்கினால் தமிழர்கள் இனமாக இற்றுப் போய்க்கொண்டிருக்கும் நிலை விளங்கும்.

திரு. நடராஜா அவர்கள் ஒரு சமாதான நீதிவான், குடும்பத்துடன் இரண்டு தலைமுறைகளாக இவர்கள் அநுராதபுரத்தில் வாழுந்து வந்தவர்கள். அநுராதபுரத்தில் நகரசபை ஒன்று இருந்தது. அஃது இப்போது இல்லை. நகரசபை இருந்த காலத்தில் தொடர்ச்சியாகப் பல முறை சபைத் தலைவராக இருந்தவர். அரசியல் துறையிலும், சமுதாய முன்னேற்றத்திலும் அநுராதபுரத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தலைவராக இவர் விளங்கினார்.

எபு நடைபெற்ற இனக் கலவரங்களில் இவர் பாதிக் ரப்டவில்லை. இப்பொழுது அவரின் வீடு தரைமட்ட நாக்கப்பட்டுவிட்டது, அவரின் குடும்பம் வறியதாயிற்று.

கெக்கிராவையின் பட்டணசபை பெரும்பாலும் சிங்களவர்களாலானது. இப் பட்டண சபையின் தலை வராகத் திரு. சுப்பிரமணியம் என்பவர் நீண்டகால மாகங் பணி புரிந்தார். மேலும் அநுராதபுர மாவட்ட உள்ளூராட்சி அதிகார சபைத் தலைவர்களின் சங்கத் தலை வராக நீண்டகாலம் பணி புரிந்தார். மூன்று தலைமுறை களாக இவரின் குடும்பம் கெக்கிராவையில் வாழ்ந்தது; இப்பொழுது இக் குடும்பத்தின் சொத்துக்கள் அழிக்கப் பட்டுள்ளன. நாற்பது லட்சம் ரூபாய் பெறுமதியான சொத்துக்கள் சூறையாடப்பட்டன. தீக்கிரையாக்கப் பட்டன.

கடுமையான உழைப்பு, பொதுப்பணி என்பன வற்றால் தமிழர்கள், சிங்களவர் மத்தியில் ஏற்றுக்கொள் ளப்படலாம், சிறப்புப் பெறலாம். எனினும் இத்தகைய நிகழ்வுகளால் இவை முற்றுக அழிக்கப்படுகின்றன, தமிழர்கள் வேட்டையாடப்படுகின்றனர்.

ஆம்பாந்தோட்டு மாவட்டத்தில் திண்ணைநத்தி என்பது ஒரு ஊர். இங்கு தமிழர்கள் வாழ்கின்றார்கள். பல நூற்றுண்டுகளாக இங்கு இவர்கள் வாழ்கின்றார்கள். சிங்களவருடன் வேறாக கலந்து வாழ்கின்றார்கள். சிங்களத்தில் கல்வி பயின்றார்கள். தம்மிடையே சிங்களம் பேசகின்றார்கள்; சிங்களத்தைத் தாய்மொழி போலப் பயன்படுத்துகின்றார்கள். ஆனால் தமிழர்களாகப் பெயரளவில் வாழ்கின்றார்கள். இவர்கள் அங்கு வேரறுக்கப் பட்டனர்; விரட்டப்பட்டனர்; வரலாற்றுக் கூடாக அங்கு வாழ்ந்த இவர்களுக்கும் இதுதான் கதி. இப்பொழுது வவுனியாவில் ஆலைந்து திரிகின்றார்கள். கிளி நொச்சியில் அலைந்து திரிகின்றார்கள்; வாழ்விடம் தேடிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

இஃது என்னத்தைக் காட்டுகின்றது? தமிழர் பொதுமொழியை ஏற்றுச் சிங்களவர்களுடன் ஒரு பாட்டைந்து வாழ்ந்தாலும் இங்கலவர் காலத்தில் தமிழர்கள் காப்பாற்றப்படமாட்டார்கள் என்பதையே காட்டுகின்றது.

எமது கழகம் நடாத்தும் அகதிகள் முகாமில் நாம் காணும் மிகச் சோகக் காட்சிகளுள் ஒன்றையும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். இங்கு முப்பத்தெந்து சிங்களப் பெண்கள் உளர். தமிழர்களைத் திருமணம் புரிந்த பாவத் திற்காக இவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

நிகழ்வு நடைபெறக் காரணிகளும் — சூழலும்

எம்மிடமுள்ள சாட்சியங்களின் அடிப்படையில் கலவரத்துக்கு “இவைதான் காரணங்கள்” என நாம் கூட்டிக்காட்ட முடியாது. எனினும் இந்தத் திசையில் பார்த்தால் பயனுள்ள தப்புக்கள் கிடைக்கலாம். காரணத்தைத் தன்னுடியிட்க்க முயல்லாம் என நாம் ஆணைத் துழு முன் கூறமுடியும்.

இந்த நிகழ்வுக்கட்டுப் பொளிகார் எத்துணை உதிசினுர்கள் என்பதை ஆராயவேண்டும். யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பொளிஸ் படையினர் கலவரத்தைத் தொடக்கினார்கள். தமது மேலதிகாரிகளின் கட்டளைகளை வெளிப் படையாகவே அவமதித்து இக்கலவரத்தைத் தொடக்கினார்கள். கட்டுப்பாடின்றி மக்கள் மீது சுட்டார்கள். பலவரைக் கொன்றார்கள். இதற்குக் காரணம் எதுவும் கிடையாது: கட்டளைகளை மேலதிகாரிகளிடம் இருந்து பெறவில்லை: பல்கலைக்கழக யாழ்ப்பாண வளாகத்தில் இருந்த சிங்களமாணவர்களை வெளியேறுமாறு வற்புறுத்தினார்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து அடிக்கடி வடமாதிய மாகாணத்துக்குக் காரணம் காட்டாமலும் இரகசியமாகவும் சென்று மீண்டார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்துக்கு அன்மையில் உள்ள புங்கங்கள் முகவன்டி நிலையத்தில் வைத்துப் புகைவன்டியின் போசனசாலை அடையாளம் காணமுடியாதவர் களால் களவாடப்பட்டது. இதனைப் பொலிசாரே பின்னணியில் இருந்து இயக்கியிருக்கலாம். புகைவன்டிப் போசனசாலையில் ஊழியர்களுள் பெரும்பாலோர் சிங்களவர். இவர்கள் தாக்கப்பட்டார்கள். போசனசாலையில் வைக்கப்பட்டிருந்த பொருள்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. சேதப் படுத்தப்பட்டன. சிங்களவர் யாழ்ப்பாணத்தில் துன்புறுத்தப்பட்டார்கள் என்ற கருத்துக்கு நியாயம் காட்டவே இவ்வாறு செய்யப்பட்டது.

ஆகஸ்ட் 16-ம் நாள் இரவு யாழ்ப்பாணத்தை விட்டுப் புறப்பட்ட புகைவன்டி அநுராதபுரத்தை வந்த டைந்தபொழுது, அப்புகைவன்டியில் இருந்த சிங்களவர்கள், புகைவன்டியை விட்டுக் குதித்தார்கள். சிங்களவர்கள் மீது தமிழர் காடைத்தனம் புரிந்து துன்புறுத்திய தாக வதந்தி பரப்பினார்கள். இதனால் அநுராதபுரம் வந்தடைந்த புகைவன்டிகளில் இருந்த தமிழர்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டார்கள். தமிழர்கள் மீது சிங்களவர்கள் காடைத்தனம் புரிவதற்கு இவ்வதந்திகளில் கூறப்பட்ட செய்தியே நியாயம் காட்டப்பட்டது: புங்கங்களுத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் பற்றிச் சாட்சியம் கூற விரும்புவார்களை ஆணைக்கும் அழைக்கவேண்டும்: அதன் மூலம் ஆகஸ்ட் 16ம்-நாள் முன்னிரவில் நடைபெற்ற இந்நிகழ்ச்சிக்குக் காரணமான வில்லன்களின் முகமுடிகிழிக்கப்படவேண்டும்.

வதந்திகள் பரப்பப்பட்டன: அநுராதபுரத்தில் உள்ள உயர் பதவி வகிக்கும் பொலிஸ் அலுவலர்கள் தமிழர்களுக்கு எதிராகப் பொய் வதந்திகளைப் பரப்பி ஞார்கள் என்பதற்கான சாட்சியங்கள் உண்டு. ஆகஸ்ட் 16-ம் நாளும் அதற்கு முத்திய நாட்களிலும் யாழ்ப்பாணப் பொலிசார் வடமத்திய மாகாணத்திற்குச் சென்று மீண்டார்கள். பலதடவை சென்று மீண்டனர். எமது

அபிப்பிராயப்படி, இப்பயணங்கட்டும் இவ்வதந்திச் சரப்பிய இயக்கத்துக்கும் நேரடித் தொடர்பு உண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் சிங்கள மங்கைகளின் மூலைகள் அறுக்கப்பட்டு, ஜஸ் மீன் பெட்டிகளில் இடப்படுகின்றன என்பதைப்போன்ற பயங்கர வதந்திகளும் பரப்பப்பட்டன: இந்த நிகழ்ச்சியினைக் கண்டதாக அனுராதபுரப் பொலிஸ் சுப்பிரின்டன் சிறிதே குறைத்துக் கூறியதைக் கேட்டவர்கள் உள்ளர்.

பிரளையமாய்ப் பெருகிய கலவர நெருப்புக்கு இந்த வதந்திகளாகிய தீக்குச்சிகள்தான் காரணமாக எனினும் அடியில், ஆழத்தில், பல காரணிகள் அடுக்கப்பட்ட வெடி மருந்துகளாக இருந்தமையால்தான் வதந்திகளாகிய தீக்குச்சிகள், இவ்வெடிமருந்துகளைக் கொழுத்த, அதனால் வெடிகள் வெடித்துக் கலவரம் பெருமளவில் பெருகியது.

பிற காரணங்கள்

கடந்த இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு மேலாகத் தமிழர்களும் சிங்களவர்களும் இத்திலில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். திலின் வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளில் தமிழர்களும், திலின் தெற்கு மேற்குப் பகுதிகளில் சிங்களவர்களும் வாழ்ந்தும் வருகின்றனர்.

கிறிஸ்து பிறந்து நான்கு நூற்றுண்டுகட்குப் பின் மகாவம்சம் என்ற நூல் எழுதப்பட்டது. இதனைப் புத்த பிக்கு ஒருவர் எழுதினார்: அந்த நூலிலேயே சிங்களவருக்கும், தமிழருக்கும் இடையே இனவெறுப்புக்குரிய விதைகள் விதைக்கப்பட்டிருந்தன. இதற்குமுன் எழுதப் பட்ட தீபவமிசம் என்ற நூலில் இத்தகைய இனவாதக் கருத்துக்கள் இல்லை. மகாவமிசத்தில் தமிழ் மன்னன் எல்லாளனுக்கும் சிங்கள இளவரசன் கைமுனுவுக்கும் நடைபெற்ற போர் இனப்போராகக் கூறப்பட்டுள்ளது;

முனு துட்டாக இருந்தமையால், மகாவமிசம் அவனைத் தடகைமுனு எனவே அழைத்தது. எல்லாள மன்னையோயர்ந்த பண்பாடுள்ள நீதிமானங்கக் கூறியது. தமிழ் மன்னன் சிங்கள இளவரசனால் தோற்கடிக்கப்பட்டதால் துட்டகைமுனு சிங்களவர்களின் பாதுகாவலன் என அழைக்கப்பட்டான்.

கலாநிதி ஈ. டயிள்யூ. அதிகாரம் என்பவர் புகழ் பெற்ற புலமைபெற்ற சிங்கள அறிஞர். மகாவமிசம் என்னும் ‘சிங்கள’ பெளத்தர்களின் வரலாற்று நூல், பெரிய கொலைகாரன் ஒருவனை இலங்கையில் பெளத்தத் தின் மிகப்பெரிய பாதுகாவலனுக்கியுள்ளது. மகாவமிசம் சிங்கள பெளத்தர்களின் வரலாற்று நூல் மட்டுமல்ல இளைய முதிய பெளத்தர்களின் உள்ளத்தில் வெறுப்பைப் போதித்து, இன்னும் போதிக்கின்ற கெட்ட செல்வாக் குடைய பாட நூலாகவும் உள்ளது’. இரண்டு மன்னர்கட்டிடையே எழுந்த போரினைச் சிங்கள இனத்தின் பாதுகாப்புக்குரிய வெற்றிக்குரிய போராக்கித் தமிழர்கள் மேல் தொடுத்த பேரராக்கிச் சிங்கள உள்ளத்தில் தமிழர்க்கு எதிரான வெறுப்பை முதன்முதல் ஏற்படுத்திய நூல் இதுவே.

பல நூற்றுண்டுகட்கு நாடாக இந்த வெறுப்பு வழமை பேணப்பட்டு வந்துள்ளது. நாட்டுப்பாடல்களில் இந்த உணர்வு உள்ளடங்கியுள்ளது. வரலாற்று நூல்கள் மூலம் இந்த உணர்வு போதிக்கப்படுகின்றது. வளம் பொருந்திய அநுராதபுர அரசைச் சீர்க்கெடுத்த கொள்ளைக் கூட்டத்தினரே தமிழர் எனப் போதிக்கப்படுகின்றது. இன்றைய நாடகங்களிலும், நடனங்களிலும் மறைப்பொருளாக இது கூறப்படுகின்றது. பண்பாளர் நாவில் கூடத்தமிழர்கள் மறைமுகமாகப் பழிக்கப்படுகின்றனர். கர்நாடக இசைமீது வெறுப்புக் காண்பிக்கப்படுகின்றது. நல்லெண்ணேய, தோசை போன்ற தமிழரின் நாளாந்தப் பாவளைப் பொருட்கள் கேவிச் சொற்களாகத் தமிழரைக் கிண்டல் செய்யும் சொற்களாக உள்,

சிங்களத் துள்ளிசையிலும் கூட இவ்வெறுப்பு உண்டுத்தப்பட்டுள்ளது. தமிழரின் ஆங்கில ஒசை உச்சக்யுள் கூடக் கீழ்த்தரமாகக் கூறப்படுகின்றன.

காலத்துக்குக்காலம் தமிழர்கள் இந்த நாடுமுவதையும் ஆட்சிசெய்தவர்கள். சிங்கள இனத்தைக் கடைசியாக ஆண்ட அரசப்பரம்பரை தமிழ்ப் பரம்பரையே. சிங்கள ஆட்சித் தலைவர்கள் தமிழரான தமது அரசனை ஆங்கிலேயர்க்குக் காட்டிக்கொடுத்துத் துரோகம் செய்தனர். கி. பி: 13-ம் நூற்றுண்டு தொடக்கம் தமக்கெனத் தனியான அரசைத் தீவின் வடபகுதியில் தமிழர்கள் கொண்டிருந்தார்கள். இந்த அரசு 1619-ல் போர்த்துக்கேயருடன் நடைபெற்ற போரில் தோற்றது. இதைத் தமிழர்கள் மறக்கமாட்டார்கள். இந்தத் தோல்விக்குப் பின்னரும் போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தர் ஆங்கிலேயர் ஆகிய மூன்று அந்நிய அரசுகளின் ஆட்சியின் கீழும் 1833 வரை தமிழ்ப்பகுதி தனியான ஆட்சிப் பிரிவாக இருந்தது.

வரலாற்றின் எந்தக்கட்டத்திலும் சிங்களவர்களால் பேணப்பட்ட பரினமிக்கப்பட்ட கலாச்சாரத்தைவிட உயர்ந்த வளமுள்ளதான கலாச்சாரம் தம் பாரம்பரியச் சொத்து என்பதைத் தமிழர் மறக்கமாட்டார். இந்தப் பெருமை உணர்வு தமிழர்க்குண்டு. என்னிக்கையில் சிறுபான்மையினர் என்ற காரணத்துக்காக இரண்டாந்தரக் குடிமக்களாக நடாத்தப்படும் முயற்சிக்குத் தமிழர் எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பர்.

தமிழ் எதுவெனினும் வெறுப்புணர்வு சிங்களவர்களுண்டு. இந்நிலையில் இரு அலகுகளையும் ஒரு நாட்டினமாக ஆட்சிசெய்ய உயர்ந்த தலைமையுணர்வு வேண்டும். சுதந்திரத்துக்குப் பின் இலங்கையில் உயர்ந்த தலைமை கிடைத்தற்கரியதானது.

சுதந்திர இலங்கையின் முதல் அரசின் முதற் பணி நாட்டில் வாழ்ந்த பத்துலட்சம் தமிழர்களின் குடியிமையைப் பறித்தமையே. பாரானுமன்றத்தில் இரு சட்டங்களை இயற்றியதன் மூலம் இதனைச் செய்தனர். தேவிலை, இரப்பர் ஆகியவற்றினால் இலங்கை பெறும் பெருமளவு அந்நியச் செலவாணிக்குக் காரணமாகவுள்ள இந்தத் தமிழர்கள் முந்தைய ஆட்சியினால் இதற்கு முந் திய நூற்றுண்டில் இந்தியாவில் இருந்து கொண்டுவரப் பட்டவர்கள். மலைநாடு சிங்களவர்களின் பராம்பரிய நிலப்பகுதி. இங்கு பிற இனத்தவரான தமிழர்கள் இருக்கக்கூடாது என்பதால் குடியுரிமையைப் பறிக்கும் இச் சட்டங்கள் கொண்டிரப்பட்டன.

இதே நேரத்தில் அரசு உதவியுடன் குடியேற்றத் திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டன. இத்திட்டங்கள் மூலம் சிங்களவர்கள் வடக்குக்கிழக்கில் உள்ள பாரம்பரியமான தமிழரின் பிரதேசங்களில் குடியேற்றப்பட்டனர். சிங்களப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் குடியுரிமை அற்றவர்களாகக்கப்பட்டனர். அதேநேரத்தில் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் சிங்களவர் அரசு உதவியுடன் குடியேற்றப்பட்டனர்.

இவை மட்டுமல்ல; தேர்தல் தொகுதிகள் அமைத்தும் பொழுது குடியுரிமை இல்லாத தமிழர்களும் என்னிக்கையாகக் கொள்ளப்பட்டனர். ஆனால் குடியுரிமை உள்ளவர்கட்டே வாக்குரிமை கிடைத்தது. கொத்தமலைத் தொகுதியில் 5000 வாக்காளர்கட்கு ஒரு பிரதிநிதி அமைய ஏனைய இடங்களில் 70,000 வாக்காளர்கட்கு ஒரு பிரதிநிதி அமைந்தார். இப்படியாக மலைநாட்டுத் தேர்தல் தொகுதிகள் அமைக்கப்பட்டன. இதனால் 70% மான சிங்களமக்கள் 80% மான பாரானுமன்ற ஆசனங்களைப்பெற்றனர்.

குடியேற்றக் கொள்கையினால் தீமை விளைந்தது. தமது கிராமத்தில் தொல்லை கொடுக்கின்றவர்களைக் கிராமத் தலைமைக்காரர் தெரிந்தெடுத்துப் புதிய குடியேற்றக் கொள்கையினால் தீமை விளைந்தது. தமது கிராமத்தில் தொல்லை கொடுக்கின்றவர்களைக் கிராமத் தலைமைக்காரர் தெரிந்தெடுத்துப் புதிய குடியேற்றக் கொள்கையினால் தீமை விளைந்தது.

யேற்றத் திட்டங்கட்டு அனுப்பினார். இதன்மூலம் திராமங்களில் தொல்லை கொடுப்போர் அகற்றப்பனர். இவர்கள் வடக்கிலும், கிழக்கிலுமூன்று குடியேற்று திட்டங்கட்டு கொண்டு செல்லப்பட்டனர். இவர்களுடைகூடவே அத்துமீறிக் காணி பிடிக்கும் குடியேற்றக்காரரும் வந்தனர். இவர்களும் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் அமைதியாக இருந்த கிராமங்களைக் குற்றச் செயல்களின் இருப்பிடமாக்கினார்.

அரசாங்க அதிபர், பொலிஸ் அதிபர் ஆகியோரின் ஆட்சி அறிக்கைகளைப் பார்த்தால் ஒவ்வொரு குடியேற்றத்துடனும் குற்றச் செயல்வீதம் உயர்ந்துள்ளது தெரியவரும். குற்றச் செயலும் இனவெறுப்பும் இனைந்து வளர்ந்தன. ஒவ்வொரு இனக்கலவரத்தின் பொழுதும் குடியேற்றப் பகுதிகளில்தான் இனவாதம் தான்டவமாடியதைக்காணலாம். 1977-ல் கூட கிராமப்புறத்தில் ஏற்பட்ட தமிழர்க்கெதுரான வன்செயல்களில் புதிய குடியேற்ற இடங்களான கந்தளாய், அல்லை, மொறவாவி ஆகிய இடங்களில்தான் அதிகமாக இருந்தது.

சுதந்திரத்துக்குப்பின் இந்தநாட்டை ஆட்சிசெய்த அரசுகள் தங்களின் பல்வேறு செய்கைகளால் சிங்களவருக்கும் தமிழருக்கும் இடையே பெரிய பிள்ளை உண்டு பண்ணினார். தமிழரின் குடியுரிமையைப் பறித்த சிங்களத் தலைவர்கள் கூடத் திரு. எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா தலைமை தாங்கிய சிங்கள மகா சபையைத் தீவிரவாத இயக்கம் எனக் கருதினர். சிங்கள வெறியரின் கூடாரமாகிய சிங்களமகாசபை ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியாகப் பரிநையித்து '24 மணிநேரத்தில் சிங்களம்' என்ற இனவெறிக் கோடுத்துடன் 1956-ல் ஆட்சிபீடுமேறியது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும் இதே காலத்தில் தீவிரவாதப் போக்கைக் கைக்கொண்டது. இதனால் 1956 தொடக்கம் தமிழர்கள் தேசிய அரங்கில் இருந்து அகற்றப்பட்டனர். சிங்களவர்களின் இருதேசியக் கட்சிகளும் சிங்கள வெறியின் நெறியாளரானார்கள்.

1956, 1958, 1960, 1977 ஆகிய ஆண்டுகளில் நடை நிகழ்வுகள் அடுத்துத் தொடர்ந்தன. இரு தேசியக் கட்சிகளும் இனவெறியைத் தூண்டிய குற்ற வாளிகளே. பாரானுமன்றத்தில் “சிங்களம் மட்டும்” சட்டம் விவாதிக்கப்பட்டபொழுது, தெரிவுசெய்யப்பட்ட தமிழ்த் தலைவர்கள், பாரானுமன்ற வளவில் அவைக்கு வெளியே நின்று அச்சட்டத்திற்கு எதிராக ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர். சிங்களக் காடையர் அவர்களை அடித்தனர். பொலிசார் பார்த்துக்கொண்டு நின்றனர். அன்றைய பிரதமர் இந்திகழுக்கியைப் பெரிதுபடுத்தவில்லை. பெரி தாகக் கருதவுமில்லை. பின்னர், திரு. எஸ். டபிளியு. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா தமிழர்களுடன் இணங்க விரும்பி வரு. பண்டாரநாயக்கா-செல்வநாயகம் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டார். இதை எதிர்த்து இன்று பிரதமராக உள்ள திரு. ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தன பிரபலமடைந்த கண்டி யாத்திரைக்குத் தலைமை தாங்கினார். அவரது கட்சிப் பத்திரிகையான சியரட்ட ஒவ்வொரு இதழி அம் இனவெறுப்பைப் போதித்தது. தமிழரைக் கொல்லு மாறு சிங்களவரைத் தூண்டியது. தமிழர் பெருமளவு நிலப்பரப்பைக் கொண்டுள்ளதாக இலங்கைப் படத்தை இருக்குகிற ஐக்கிய தேசியக் கட்சி வெளியிட்டது. இப்படம் எல்லாக் கிராமங்களிலும், நகரங்களிலும் கவர களில் ஓட்டப்பட்டது. இனவாதம் தூண்டப்பட்டது. புனிதர்களான பெளத்த பிக்குகள் தமது ஆச்சிரமங்களை விட்டு வெளியேறிப் பிரதமரின் வாசஸ்தலத்திற்கு முன் வந்திருந்து சத்தியாக்கிரகம் செய்தனர். தமிழர் களுடன் பிரதமர் மேற்கொண்ட ஒப்பந்தத்தைக் கிழித்தெறியுமாறு கூறினார்கள்.

சிலகாலத்திற்குப் பின்னர் திரு. டட்லி சேனநாயக்காவின் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசு தமிழர்களுடன் இணக்கம் கண்டது. 1965 மார்ச் 24-ல் சேனநாயக்கா-செல்வநாயகம் ஒப்பந்தம் எழுதப்பட்டது. திருமதி ஸ்ரீமாவோ

பண்டாரநாயக்கா தலைமயிலான ஸ்ரீ லங்கா சுதந்த
கட்சி இதையொட்டி இனவாதத்தை எழுப்பிய.
இதனால் இந்த ஒப்பந்தம் வெளியிடப்படவில்லை.

காலஞ்சென்ற திரு. பண்டாரநாயக்கா அவர்களின்
ஞால் சட்டமாக்கப்பட்ட தமிழ்மொழிச் (சிறப்பு ஏற்பாடு
கள்) சட்டத்தின் கீழ் உள்ள விதிகள் உள்ளடக்கிய சட்ட
மூலம், சேனநாயக்கா-செல்வநாயகம் ஒப்பந்தத்திற்கு
அமையப் பாரானுமன்றத்தில் முன் வைக்கப்பட்டது.
இந்த விதிகட்கு எதிராகத் திருமதி பண்டாரநாயக்காவின்
ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஆர்ப்பாட்டம் செய்தது:
பொத்த பிக்குகளை முன்னணியில்லிட்டு ஊர்வலம் நடாத்
தியது. பொலிசார் சட்டதால் ஒரு பொத்த பிக்கு
கொல்லப்பட்டார். இந்த நிகழ்வுக்குப்பின் காடையர்
கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டனர். தமிழர்களின் கடைகள்
கொள்ளியிடப்பட்டன. தமிழர் தாக்கப்பட்டனர்.

மொழி, இனம் தொடர்பாக நீண்ட காலமாகச்
கிறந்த கொள்கைகளைக் கொண்டிருந்த இடதுசாரிக் கட
சிகள் கூடத் திருமதி பண்டாரநாயக்காவுடன் சேர்ந்து
இந்த ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டனர். அமைப்பு,
பிரசாரம் ஆகியவற்றில் தமக்குள்ள திறமைகளைப் பயன்
படுத்தி இனவாதத்தை இடது சாரிகள் தூண்டனர்.
நாட்டில் வளர்ந்து கொண்டிருந்த இனவெறுப்புக் குழ
ங்குக் கு இடதுசாரிகள் தூபமிட்டனர். “மசாலவடை” க்
கடைகளைக் கூறியது இடதுசாரிகளின் தனிப்பண்பாக
அமைந்தது.

வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் கடமையில்
அமர்த்தப்பட்ட பொலிசாருக்கும், இராணுவத்தினர்க்கும்
‘நினைத்தபடி நடக்க’ அடுத்தடுத்து வந்த அரசுகள் அனு
மதி அளித்தன. இவர்களின் நடவடிக்கைகளைக் கேட்க

வில்லை. இவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட சட்டத் தகு மீறிய செயல்கட்காக இவர்கட்குத் தண்டனை வழங்கப்படவில்லை.

தமிழ்ப்பகுதிகளில் எந்த ஒரு நிகழ்விலும் பொலி சாரின்கூற்றையே அரசு ஏற்றுக்கொண்டது. சாதாரண மக்களைப் பொலிசாரும் இராணுவத்தினரும் நாற்றுக் கணக்கான தடவைகளில் தாக்கியுள்ளார்கள். 1970-இ் ஆண்டில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் அடிக்கப்பட்டு மிதிக்கப்பட்ட நிகழ்வும் உண்டு.

அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு தொடர் பான புகழ்பெற்ற நிகழ்ச்சியும் ஒன்று. சிங்கள பெளத் தர்கட்குப் புத்த ஐயந்தி புனிதமாக அமைந்ததுபோல் இந்தத்தமிழ் விழா தமிழ் மக்களுக்குப் புனிதமான விழா.

புத்த ஐயந்திக்கு அரசு நிதி வழங்கியது. அரசு எந்திரம் முழுவதும் அதன் வெற்றிக்காக உழைத்தது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு 1974 ஜூவரி 3 தொடக்கம் 10 வரை நடைபெற்றது. உலகத்தின் பெருமை வாய்ந்த பல்கலைக் கழகங்களில் இருந்து உலகப்புகழ்பெற்ற தமிழ் அறிஞர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் கூடினர்கள்; மாநாட்டு இறுதி நாளன்று நடைபெற்ற மாபெரும் பொதுக்கூட்டத்தில் திரளாகக் கூடியிருந்த ஒன்றுமறியாத மக்கள் மீது அரசு துப்பாக்கிப்பிரயோகம் செய்தது. ஒன்பது தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டனர். இந்த அநாகரிக்க செயல் தொடர்பாக அரசு பொலிசார் மீது எவ்வித நடவடிக்கை களையும் மேற்கொள்ளவில்லை.

இந்த நிகழ்ச்சி தொடர்பாக விசாரணைசெய்ய முன்னால் நீதியாசர் திரு. கிரேட்சர் தலைமையிலான குழு ஒன்று நியமிக்கப்பட்டது. ஆதாரபூர்வமான அறிக்கை ஒன்றை இவர்கள் தயாரித்தனர்;

“பாதுகாப்பற்ற ஒன்றுமறியாத குடிமக்கள் மீது பொசார் நடத்திய தாக்குதலுக்கு எவ்வித நியாயமுகிடையாது” என அவ்வறிக்கையில் கூறினர். அந்யாயம் செய்த பொலிசாரைச் சட்டத்தின் மூன் நிறுத்த அரசு எண்ணவில்லை:

நல்லூர்க் கந்தசாமி கோவிலுக்குத் தன் உடன் பிறப்புச் சிறுமியுடன் சென்று திரும்பிக்கொண்டிருந்த இளம் பையன் ஒருவன் பொலிசாரால் சுட்ட நிகழ்வு இதைத் தொடர்ந்தது. நீதவான் இந் நிகழ்வுபற்றி விசாரித்துப் பொலிசாரைக் குற்றவாளியாகக் கண்டார். அரசு பொலிசாருக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்கக் கருதவில்லை.

தமிழ்ப் பகுதிகளில் பச்சைக் கொலைகளைச் செய்து விட்டுத் தப்பிக்கொள்ளலாம் எனப் பொலிசாரும் இராணுவத்தினரும் நம்புவதற்கு இந்த நிகழ்வுகள் வலிவு கொடுத்ததுடன், தமிழ் மக்களை இந்நாட்டின் அரசினிருந்து பிரித்து வேறுபடுத்தியது.

மொத்த மக்கள் தொகையில் 33% தமிழர்கள்: படைகளிலோ 3%—5% வரைதான் தமிழர்கள் இருந்தனர். வடக்கிலும் கிழக்கிலும் கடமைக்கமர்த்தப்பட்டிருந்த பொலிசாரும் படைவீரரும், ஈசப்பற்றிய நாட்டில் இருக்கும் படைவீரர்போல் செயற்பட்டனர். தமிழர்களைக் கீழ்த்தரமாக மதித்தனர்; நடத்தினர். தவின்ஏனைய பகுதிகட்கு இவர்கள் இடமாற்றம் பெற்ற பின்மும் தாம் இனத்தால் உயர்ந்தவர்கள் என்ற எண்ணம் விட்டுப்போகவில்லை. 1977 ஆகஸ்ட் செப்டெம்பரில் தென்பகுதியில் தமிழர்கள் தொடர்பான நிகழ்வுகள் நடத்தபோது, பொலிசாரும் இராணுவத்தினரும் இந்தவண்செயல்களின் பார்வையாளர்களாக இருந்தனர். பல இனங்கள் கலந்து வருந்த இடங்களில் குடையர்களுடன் சேர்ந்து தமிழர்களைச் சூறையாடினர்.

தமிழுக்கெதிரான சட்டங்கள் வந்த பொழுது மூர்கள் அரசியல் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்கள். தைதச் சிங்களவர்களுக்கு எதிரான தூண்டுதல் எனச் சிங்கள அரசியல் வாதிகள் கருதினர். இந்த உளப்போக்குச் சாதாரண சிங்களமக்களும் அத்தகைய சீந்தனை பெற வழிவகுத்தது.

பெரும்பான்மையான சிங்களவர்கள், சிங் கள மொழியை மட்டும் ஆட்சி மொழியாக்கவேண்டும் எனத் தீர்மானித்தபொழுது, அது தேசியக் கொள்கை எனக் கொள்ளப்பட்டது. தமிழர்க்கு எதிரான அரசியல் தூண்டுதல் எனக் கருதப்படவில்லை. எனினும் தமிழர்கள் அனைவரும் இதற்கு எதிராக அமைதியாகச் சத்தியாகக் கிரகம் செய்தனர். காலி முகக் கடற்கரையில் சத்தியாகக் கிரகம் செய்தனர். இந்த எதிர்ப்பு தமக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட தூண்டுதல் எனச் சிங்களவர் கருதினர்.

காரணம் ஏதுமின்றிப், பிரதம மந்திரியின் ஒப்புத் தின்றிப் போக்குவரத்து அமைச்சர் ஒருவர், வாகனங்களைப் பதிவு செய்யும் பதிவுக்குறிகளை ஆங்கிலத்தில் இருந்து சிங்களத்துக்கு மாற்றியபொழுது அந்த மாற்றம் தமிழ் மக்களின் மீது என்ன விளைவுகளைக் கொண்டு வரும் என்பது எண்ணப்படவில்லை. தமிழர்கள் இதனை எதிர்த்தபொழுது, இரத்தக்களரி ஏற்பட்டது? 1958-ல் இது நடந்தது. தமிழர் பெருவாரியாகக் கொல்லப் பட்டனர்.

உ.யர்கல்வியிலும் பல்கலைக்கழக அனுமதியிலும் தரப்படுத்தல் முறை அரசினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது இம்முறைமூலம் சிங்களவர்களுக்குச் சாதகமான நடைமுறை கொண்டுவரப்பட்டது. அமைச்சரவை உபகுழுவின் விதப்புறைக்கு எதிராகத் தரப்படுத்தல் முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. தமிழர்க்கு எதிரான இத் தூண்டுதல் நாட்டுக் கொள்கையாயிற்று:

சிங்களவர்கள், இக்கலவரங்கட்டுதாகச் சென்றித்தனமான செய்கைகளைக் கூடச் சிங்களமக்நாட்டுக் கொள்கையாகவே கருதினர்கள். இதற்கேராகத் தமிழர் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தால் முழுமையான நாட்டுத் துரோகமாகவும், சிங்களவர்கட்டு எதிரான தாண்டுதலாகவும் கருதப்பட்டன.

அண்ணமக் காலங்களில், தமிழர்களின் எதிர்காலம் பற்றி உள்ளத்திலும் சிந்தனையிலும் சிங்களமக்கள் பராமருகமாக இருந்து வருகின்றார்கள். ஒரு தெருவில் அல்லது ஒழுங்கையில், எல்லா வீடுகளும் சிங்களவர்களாக இருக்கத் தனியொரு வீடுமட்டும் தமிழ் வீடாக இருப்பின், அத்தமிழ் வீடு சிக்களைக் காட்டக் கூட்டத் தால் தாக்கப்படும்பொழுது, அயலவர்களாயுள்ள சிங்களவர்கள் அத்தமிக் குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற எதுவும் செய்யாமல் விட்டதும் உண்டு. சாட்டுக்காவது சிறிது எதிர்ப்புத் தெரிவித்து இருப்பின், அக்குடும்பத்துக்கு நடைபெற்ற பெரும் அழிவு தவிர்க்கப்பட்டிருக்கலாம். 1958 உடன் ஒப்பிடும்பொழுது 1977க் கலவராத்தில் இப்புதிய போக்குக் காணப்பட்டுள்ளது.

இக்கலவர காலத்தில், வணக்கத்துக்குரிய மாடிகே, பண்ணசீக தேரோ புகழ்மிக்க ஒரு கடிதத்தை எழுதினார். தெற்கில் உள்ள தமிழர்கள் தங்கீடுகளை விட்டுக் கலைப்பட்ட நேரத்தில், வடக்கிலும் கிழக்கிலும் உள்ள தமிழர்க்கு எதிராகப் பொலிசாரும் படைவீரரும் பயங்கரவாத ஆட்சியைச் செலுத்துகின்றபொழுது, நூற்றுக்கணக்கான தமிழர்கள் கொளை செய்யப்பட்டு அவர்களின் வீடுகள் கொஞ்சத்தப்படுகின்ற பொழுது, இந்தக் கடிதத்தைப்பிரதம மந்திரிக்கு எழுதினார். சிங்களவர்கள் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் குடியமர்த்தப்படவேண்டும் என எழுதினார். படை வீரர்களில் ஆகக் குறைந்தது ஓராயிரம் பேராவது வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் நிலையங்கக் கடமைக்கு அமர்த்தப்பட வேண்டும் என எழுதினார்.

சிங்களவர்க்கும் தமிழர்க்கும் இடையேயுள்ள நடவடிக்கைகளை பெருகிக்கொண்டு வருவதை ஒருவர் இதில் பிருந்தே அவதானிக்கமுடியும். இந்தப் புத்தபிக்கு, சிங்கள பெளத்த மக்களிடையே மிகப் பிரபலம் வாய்ந்த புத்தபிக்கு, மனித இனத்துக்கான பரந்த அன்புதெறி இவர் இதயத்தில் இருக்கவில்லை. இது எதனைக் காட்டுகிறது? அடுத்தடுத்து வந்த அரசுகள், செய்த குறைபாடுகளாலும், செய்யாமல் விட்டதாலும், சிங்கள மக்களும் தமிழ்மக்களும் தூரத்துர விலகிக்கொண்டு போகி ஞரூர்கள் என்பதையும், ஒரேநாட்டில் இருநாட்டினங்கள் தோன்றி வருவதையும் காட்டுகிறது.

தற்கால இலங்கையில் 1970-க்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியே, தமிழர்களின் இருண்ட காலப்பகுதி யாகும். மார்க்ஸிய அரசியல் கட்சிகளுடன் இணைத்த ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் அரசு, இந்த நாட்டு மக்களுக்காகப் புதிய அரசியலமைப்பு ஒன்றை யாத்தது. காலத்துக்குக் காலம் சிங்கள அரசியல் வாதிகள் தீவிர மான தீகாரிக்கைகளை முன்வைத்தனர். இவை அனைத்தும் அரசியலமைப்பிலுள் உள்ளடக்கப்பட்டன. சிங்களம் மட்டும் சட்டம், பாராளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட சட்டமாக இருந்தது. அரசியலமைப்பின் விதிகளுள் ஒன்றாக உண்டாக்கப்பட்டது. விதிகள் மூலம் தமிழ்மொழிக்கு வழங்கப்பட்ட சிறப்பு ஏற்பாடுகள் அரசியலமைப்பிலுள் உள்ளடக்கப்படவில்லை. சிறபாளமையினருக்குப் பர்துகாப்பு அளிப்பதற்காக, முந்திய அரசியலமைப்பில் உள்ளடக்கப்பட்ட 29-வது விதி புதிய அரசியலமைப்பில் கைவிடப்பட்டது. சிறபாளமையினருக்குச் சிறபாதுகாப்பாவது வழங்கப்படுவதற்காக, இருந்த முதலை புதிய அரசியலமைப்பில் கைவிடப்பட்டது. புதிய அரசியலமைப்பு எழும்வரை, இனப் பாகுபாட்டுச் சட்டங்கட்கு எதிராகச் சிறபாளமையினர்க்குதீத்துறை பாதுகாப்பும் புகவிடமும் அளித்தது; சட்டவாக்கும்

அவைக்குக் கட்டுப்பாடுடைய ஒன்றுக் நீதித்து அமைந்தது; தமிழ் மக்களின் கூட்டாட்சி அரசியலை புக், கோரிக்கையைப் புறக்கணித்துப் புதிய அரசு வைமைப்பு ஒற்றையாட்சி அரசை வழங்கியது. பண்டாநா நாயக்கா—செல்வநாயகம் ஒப்பந்தம், டட்லி சேனநா யக்கா—செல்வநாயகம் ஒப்பந்தம் என்பனவற்றில் சிறு பான்மையினருக்காக உள்ளடக்கப்பட்ட நிவாரணங்கள் கூடப் புதிய அரசியலைப்பில் உள்ளடக்கப் படவில்லை.

இந்நாட்டு அரசியலைமைப்பில் பொத்தம் பெருமைக்குரிய இடத்தைப் பெற்றது. பெரும்பான்மையினரின் மொழியான சிங்களத்துக்கு அரசியலைமைப்பில் பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்டது. பெரும்பான்மை மக்களின் மொழி, மதம் என்பனவற்றுக்காக பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்டுக் கட்டமைப்புப் பெற்ற தற்கால அரசியலைமைப்பை உலகில் வேறு எங்கனும் காணமுடியாது.

சிறுபான்மையினர்க்கு இருந்த பாதுகாப்புகள் அனைத்தையும் நீக்கிவிட்டுச் சூலங்கா சுதந்திரக்கட்சி அரசு இனவாதம் மிக்க பொலிசாரையும் படைகளையும் தமிழர்மீது கட்டவிழ்த்து விட்டது. இதன் விளைவுகளை முன்பு கூறினாலும்,

கல்வித்துறை அமைப்பில் அரசு விளையாட்டுத் தன்மாகக் கைவைத்தது. பொதுத் தேர்வுகளின் முடிபுகளில் அரசு கைவைத்தது. இதுதான் தமிழர்மீது ஏவப் பட்ட கடைசிக்கணை. மொழிவழித்தரப்படுத்தல் என்ற முறையையை அரசு அறிமுகப்படுத்தியது. இம்முறை மையால் தமிழ் மாணவர்கள் பாதிக்கப்பட்டனர். பல்கலைக்கழகத்தின் பொறுப்பியல் பீடத்திற்கு அனுமதிபெறும் தமிழ் மொழிமூல மாணவர்கள், 1970/71-ல் 40·8%மாக இருந்தனர். 1973 லோ. 24·4% வீதமாகக் குறைக்கப்

டனர். அரசு இத்துடன் திருப்தி ப்பட வில்லை; மாவட்ட அடிப்படையில் தரப்படுத்துதல்” என்ற முறை மையையும் தொடர்ந்து அறிமுகப்படுத்தியது. இதனால், பொறியியல் பீடத்துக்கு அனுமதி பெற்ற தமிழ் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 1973-ல் 24.4%ல் இருந்து 1974-ல் 16.3% ஆகக் குறைந்தது.

மருத்துவபீடம், கால்நடை மருத்துவபீடம், பல மருத்துவத்துறை போன்ற ஒவ்வொரு துறையிலும் இதே முறைமைகள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டன. இதன் விளைவுகள் பாரதாரமானதாக அமைந்தன.

சிங்களப் பெரும்பான்மை ஆட்சியடைய அரசுகள் அனைத்தும் இத்தகைய செயல்களைச் செய்தன: அரசு ஆதரவுடனான குடியேற்றத்தின் மூலம் தமிழ் நிலங்கள் கற்பழிக்கப்பட்டன. தமிழரின் குடியிருமை பறிக்கப்பட்டது. அரசேவை, பொலிஸ்சேவை, படைச்சேவை என்பனவற்றில் உள்ள தமிழரின் விகிதாசாரம் திட்ட மிட்டுக் குறைக்கப்பட்டது. சிங்கள மக்களின் நோக்கங்களை நிறைவேற்ற இத்தகைய அடாத்தான செயல்கள் செய்யப்பட்டன. தமிழரின் நியாயமான நோக்கங்கள் நெரிக்கப்பட்டன. கல்வித்துறையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள் தமது நாட்டிலேயே தமிழர்களை அடிமைகளாக்கியது. இதன் அடிப்படையில் தனிநாட்டுக் கோரிக்கை பிறந்தது.

இந்நாட்டில் நிரந்தரமாகப் பாதிக்கப்பட்ட இனமாகத் தமிழ் இனம் உள்ளது. தனிநாட்டுக் கோரிக்கைக்குத் தமிழர்கள் வலிந்து தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். தமிழர்கள் அதிருப்தியின் உச்சநிலையை அடைந்துள்ளனர். இவற்றையெல்லாம் ஆணைக்குமுடிவுக்கு எடுத்துக் கூறுவதற்காகவே சங்கிலித் தொடர்பான இத்துண்டாநிகழ்வுகளை ஓப்பிக்க வேண்டியுள்ளது. தமிழர்களின் இந்த அதிருப்தியைச் சிங்கள மக்கள் விரும்பவேயில்லை: தமிழர்

களின் இச்செயல் நாட்டுத் துரோகச் செயலாகக் கருப்பட்டது. 1977-ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற இன் அறுவடைகுரிய விளைநிலம் இவ்வாறுதான் தயாரிக்கப்பட்டது.

1977-ல் புதிய அரசு ஆட்சிக்கு வந்தது. இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வருவதற்குத் தமிழர்கள் பெருமளவில் உதவினார்கள். தமிழர்களின் உள்ளார்ந்த உணர்வுகளைப் புரிந்து கொண்டவர்களாகக் காட்டிக் கொண்டவர்கள் போல் ஜக்கிய தேசியக் கட்சியினர் அறிக்கைகளை விட்டிருந்தனர். இதனால் இந்த அரசுமீது தமிழர்கள் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்கள். இந்த நம்பிக்கை கூட அரசின் செயல்களினுள் அற்றுப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. தலதாமாளிகையின் பத்திருப்புப்பகுதியை மீளவும் அரசு உரிய வர்களிடம் கையளித்தது; பொத்தர்களிடம் கையளித்தது. தேர்தல் வெற்றியின் பின் கதிர்காமம் இராமகிருஷ்ண மிஷன் மடம் உரியவர்களிடம் கையளிக்கப்படும் என அரசு வாக்குறுதி கொடுத்தது. இப்படிச் செய்வது கஷ்டம் என உணர்ந்த அரசு வாக்குறுதியை மீறியது. இந்துக்களிடம் இராமகிருஷ்ணமடம் மீண்டும் கையளிக்கப்படவில்லை.

இனக்கலவர காலத்தில் தமிழர் மீது தாக்குதல் கட்டவிழ்த்து விட்டபொழுது குற்றவாளிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதில் அரசு மாற்றுந்தாய் மனப்பாங்குடன் நடந்து கொண்டது. பொலிஸ் படையினரையும் இராணுவப் படையினரையும் அரசு நம்பழுத்தியாமல் இருந்தமை இதற்கு ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கலாம். வேறு ஒரு முக்கிய கருத்தும் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. அதாவது, நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொண்டால், சிங்களக் காடையர்களைச் கடவேண்டி வரும்; கைதுசெய்யவேண்டி வரும் என்பதே. வெந்த புண்ணில் வேல்பாய்ச்சியதுபோல் ஜக்கிய தேசியக் கட்சியைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் பேச்சு அமைந்தது. தமிழர்களே கலவரத்துக்குக் காரணமாக இருந்துள்ளார்கள் எனப் பேசினார்கள். ஒவ்வொரு சிங்கள மகனின் உள்ளத்திலும் துட்டகைக்கூறுவிற்கு கொண்டிருக்கின்றன எனவும் கூறினார்கள்.

ஏற்பட்டிருக்கும் சூழ்நிலையின் பாரிய தன்மையை சுவிரைவில் உணர்ந்தது. திட்டமிட்ட தீயசக்திகளால் தமிழர் பாதிக்கப்பட்டனர்; தமிழர்கட்குப் பாதுகாப்பு வழங்கப்பட வேண்டும் என அரசு ஏற்றுக்கொண்டது. யாழ்ப்பாண நிகழ்வுகட்குப் பொலிசாரே முக்கிய காரணம் என அரசு, தேசிய அரசுப் பேரவையில் கூறியது. பொலிசாரின் பராமுகத்தினால் நாட்டின் ஏனைய பகுதி களில் தமிழர்கள் பாதிக்கப்பட்டனர் என்பதையும் ஏற்றுக்கொண்டனர்.

காணி, வேளாண்துறை அமைச்சர், மாண்புமிகு திரு. ச. எல். சேனநாயக்கா தேசிய அரசுப் பேரவையில் இதனைக் கூறினார்கள். முன்னால் பொலிசை அலுவலரும், இன்றைய பாதுகாப்புப் பிரதி அமைச்சருமான திரு. வேரப்பிடிய, இனக்கலவரத்துக்கு முழுப் பொறுப்பும் நாட்டின் பொலிசை படையைச் சார்ந்தது எனக்கூறினார்.

இதனால்தான் 1977 ஆகஸ்ட் நிகழ்வுகட்கான காரணங்கள், அடிவாரங்கள் காரணங்கள், உடனடிக் காரணங்கள் என்பனவற்றைக் கண்டறியுமாறு இந்த ஆணைக்குழுநியமிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த நாட்டில் இத்தகைய இனக்கலவரம் மீளதடைபெறுதிருக்க என்ன என்ன செய்யலாம் என்பதே எமது முதலாவது சிக்கல்.

இச்சிக்கலுக்குரிய உண்மையான தீர்வு அரசியல் அடிப்படையில் காணப்படவேண்டும். அரசியல் தீர்வை உள்ளடக்காத ஏனைய தீர்வுகள் உண்மையான தீர்வாக அமையமாட்டாது.

தமிழர்கள் இந்நாட்டுக்குரியவர்கள். நாட்டில் இருந்து பிரிக்கமுடியாதவர்கள் என்ற உணர்வைப் பெறவேண்டும்.

தமிழர்கள் முன்னெப்பொழுதும் நாட்டுப் பிரிவீன் யைக் கோரவில்லை. 1970 தேர்தலுக்கு முன் தமிழ்ப் படிகளில் நாட்டுப் பிரிவினையின் அடிப்படையில் தேர்தலுக்குப் போட்டியிட்ட வேட்பாளர்கள் ஏனைய தமிழ் வேட்பாளர்களிடம் தமது கட்டுப் பணத்தைக் கூட இழந்தனர்.

ஊர்காவற்றுறையின் முன் என் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. வி. நவரட்னம் அவர்களுக்கு நடந்தனம் எமது இக்கருத்துக்களையே நிருபிக்கின்றது. வவனியாவின் முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. செ. சுந்தர விங்கம் அவர்கள்தான் நாட்டுப் பிரிவினைக் கோரிக்கையின் தந்தை. இவரின் இக்கோரிக்கைக்கு வரவேற்புக் கிடைத்துஇல்லை. சிங்கள மக்கள் தங்களின் அறத்துக்கும், நிதிக்கும் புறம்பான செயல்களால், தனிநாட்டுக் கோரிக்கையில் புகலிடம் தேடத் தமிழர்களைத் தூண்டித்தள்ளினார்கள்.

இப்போதைய சூழ்நிலையில் நச்சத் தன்மையுண்டு. இச்குழலில் தமிழர்க்கான தீர்வு எப்படி அமையவேண்டும் என ஆணைக்கும் சிந்திக்க வேண்டும் என நாம் விரும்புகிறோம். தமிழர்கள் தமது தலைவிதியைத் தாமே தீர்மானிக்க வேண்டும். அந்த உரிமை அவர்களுக்குரியதாக வேண்டும். இதன் மூலம் தமிழர்கள் தம் விருப்பத்துடன் தமது ஒப்புதலுடன் இந்த நாட்டில் ஒருமித்த, ஒருங்கிணைந்த, ஒருமைப்பாடுடைய மக்களாக வாழமுடியும். விடுதலையுணர்வுடன் இந்தத் தீர்மானத்துக்குத் தமிழர்களுவதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமா என்பதை இந்த ஆணைக்கும் சிந்திக்கவேண்டும்.

வன்முறையின் அடிப்படையில், போருக்குப் பின்னர் தான் இந்தச் சிறிய திலில் இரு நாடுகள் தோன்றமுடியும். இவ்வாறு இருநாடுகள் தோன்றுவதால் இரு இனங்களுக்கிடையேயும் பகைமை நீரும். தலைமுறை தலைமுறையாகத் தொடரும்.

இந்தப் பண்டமை நீண்டநாள் தொடருமானால், ட்டு வளத்தில், மொத்த உற்பத்தியில் பெரும்பகுதி, டைகளைத் தயார் நிலையில் வைத்திருப்பதிலும், தொடர்ச்சியான போரிலும் செலவிடப்படலாம். மூன்றும்வர் தலையீடும் ஏற்படலாம். இதனால் ஈரினங்களும் தொடர்த்து துண்பத்துக்குள்ளாகலாம். இது ஒரு கருத்து.

பிறது ஒரு கருத்தையும் கூறுகிறோம். வங்காள தேசத்தில் நடந்தமை இதற்குரிய எடுத்துக்காட்டு. வங்காளதேசம் தோன்றியதால், கிழக்குப் பாகிஸ்தானில் வாழ்ந்த மூஸ்லிம்கட்கும் மேற்குப் பாகி ஸ் தானில் வாழ்ந்த மூஸ்லிம்கட்கும் இடையே இருந்த துண்பங்கள் வடிந்தோடியது. முன்னெப்பொழுதும் இல்லா நட்புடன் இப்பொழுது அவர்கள் வாழ்கின்றனர். நாடுகளாக அவர்கள் பிரிந்தமையே இதற்குக் காரணமாகும்.

சிங்கள மக்கள், நல்நோக்குடைய, பெருந்தன்மை யடைய தலைமையால் தமிழ்மக்களைத் தம்பால் ஈர்த்து முன்னேற்றத்தின் பங்காளிகளாககிக் கொள்ளலாமா என்பதும் மிகக் கவனமாக எடுத்துநோக்கப்படவேண்டும்.

ஒன்று மட்டும் முக்கியம். தமது சொந்த நாட்டு லேயே, தமிழர் இரண்டாந்தர நிலையை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். இந்நிலை தொடரின் சிங்களவரின் ஒவ்வொரு செயலுக்கும் தமிழர்களிடமிருந்து ஓரளவு எதிர்ப்பு இருந்துகொண்டேயிருக்கும். சிறுபான்மையினரின் சிக்கல் தீர்க்கப்படாவிடின், தமிழர் களும், சிங்களவர்களும் முடிவில்லாது முட்டி மோதிக்கொண்டேயிருப்பார்கள்.

சிங்களவர்களிடம் படை வலிவுண்டு. அரசு அதிகாரம் உண்டு. இவை அவர்கட்கே உரியவை. இவற்றின் துணையுடன் அவர்கள் தமிழர்களை அழித்துழூழித்து விடலாம். இவ்வாறு தமிழர்களை அழித்து ஒழிப்பதன் விளைவாக நற்பண்புள்ள சிங்களவர் என்கி நிற்கமாட்டார்கள்,

முற்றிலும் நாகரிகமற்ற காட்டு பிராண்டிகளான சிட
இனம் தான் எஞ்சி நிற்கும். இவர்கள் தம்முட
தூஞ்வர்க்கொருவர் முடிவில்லாது முட்டிமோது
கொள்வார்கள். தம்மிடை ஒத்துப்போக மாட்டார்கள்.
வரலாறுதான் இந்நிகழ்ச்சிகளின் நீதிபதியாக
விளங்கும்.

இந்த ஆணைக்குமு, இச்சிக்கலுக்குரிய பரந்த தீர்வை
வழங்க வேண்டும். வழங்கிய பின்னர், சில இடைக்காலத்
தீர்வுகளையும் நிவாரணங்களையும் விதந்துரைக்க வேண்
கும். இவை பின்வருமாறு அமையலாம்:

— தீவின் வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளில் உள்ள
இராணுவப்படைகளை, ‘கைப்பற்றப்பட்ட பகுதிகளைக்
காக்கும் இராணுவப்படைகளை’ அங்கிருந்து அகற்ற
வேண்டும். இது உடனடியாகச் செயற்படுத்த முடியா
விட்டால், வடக்கிலும் கிழக்கிலும் பரந்துள்ள படை
நிலையங்களைக் குறைக்க வேண்டும். தமிழ்ப்பகுதிகளில்
உள்ள பதட்ட நிலையை இது தணிக்கும். இப்பொழுது
உள்ளதைவிடக் குறைவாகவே தாம் அடிமைப் படுத்தப்
படுகின்றார்கள் எனத் தமிழர்கள் என்னத் தூண்டும்.

— இராணுவப்படையின் தொகுப்பு முற்றுக மாற்றி
யமைக்கப்பட வேண்டும். இராணுவப்படைகளில் தமிழ்
ஸர்களின் எண்ணிக்கை, மக்கள் தொகை விகிதாசாரத்
துக்கு ஏற்பவாவது அமையக் கூடியதாக அமைக்கப்பட
வேண்டும்.

— இதைப்போலவே பொலிஸ்படையிலும், மாற்றங்
கள் வேண்டும். வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளில் உள்ள,
பொலிஸ் நிலையங்களில் உயர் அலுவலர்களும் ஏனைய
நிலை ஊழியர்களும், பெரும்பான்மையோர் தமிழ் மொழி
தெரிந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும்;

— கடந்த பத்து ஆண்டுகளாகப் பொலிஸ்படையினுள் கத் தகாதவர் பலர் புகுந்துள்ளனர். சரியான வடி கட்டல் முறை இல்லாதமை இதற்குக் காரணம். இவர் களை அப்படையில் இருந்து அகற்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும். உள்ளகப் பயிற்சி நெறிகள் மூலம் பொலிசாரின் தராதரம் உயர்த்தப்படவேண்டும்.

— கலவர நிகழ்ச்சிகளில் ஈடுபட்டார்கள் எனக் கண்டறியப்பட்ட பொலிசாரும் இராணுவப்படை வீரரும், கடுமையாகத் தண்டிக்கப்படவேண்டும்.

— கலவரத்தில் ஈடுபட்டார்கள் என்று நிருபிக்கப்பட்ட அரசு சிற்றுாழியர்கள், பொதுமக்கள் ஆகியோர் சட்டத்துக்கமையக் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். இதனால் எதிர்காலத்தில் இவர்கள் இத்தகைய செயல் களைச் செய்ய மனம் வைக்கமாட்டார்கள்.

இக்கலவர காலத்தில் உயிரிழந்தோர், உடமைகளை இழந்தோர் ஆகியோர்கட்சு உரிய, போதுமான நட்ட ஈடு வழங்கப்படல் வேண்டும். காரணமற்ற உச்சவரம் பின் அடிப்படையில் இப்பண வழங்கல் அமையக்கூடாது. இழுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு சதுமும் மீளனிக்கப்பட வேண்டும். இதன்மூலம் அவர்கள் தம் வாழ்வை மீண்டும் தொடங்கக் கூடியதாக அமையும்.

தமது பழைய அலுவலக நிலையங்கட்குப் பல அரசு ஊழியர்கள் மீளச்செல்ல விரும்பவில்லை. ஏனெனில் அங்கு அவர்கள் துன்பமடைந்தார்கள். இவர்கள் விரும்புகின்ற அலுவலக நிலையங்கட்கு இடமாற்றம் முடிந்த வரை வழங்கப்படவேண்டும். அல்லது அவர்கள் ஓய்வு பெற ஏற்பாடு செய்யப்படவேண்டும். இவர்களின் ஓய்வு தியத் தேவைக்காக மேலும் பத்தாண்டு காலப் பணி செர்க்கப்பட்டு ஓய்வு தியம் கணக்கிடப்படவேண்டும்.

சிங்களப் பகுதிகளில் உள்ள தமது சொ, காவிகள், சொத்துக்கள் என்பனவற்றில் இருந்து தமிழர்கள் விரட்டப்பட்டார்கள். இவர்கள் இங்கு திருப்பக் செல்லமாட்டார்கள். இத்தகைய தமிழர்கட்கு இவர்கள் விரும்பும் இடங்களில் காணிகள் வழங்கப்படவேண்டும். இவர்கள் தாம் பாதுகாப்பான இடங்களில் வாழ்கின்றோம் என்ற உணர்வுடன் வாழவேண்டும்.

இது தொடர்பாகப் பல வாக்குறுதிகளைப் பிரதம மந்திரி மீள மீனக் கூறினார். எனினும் வவுனியா, மன்னர் மாவட்டங்களில் இத்தமிழர்கட்குக் காணிகள் வழங்கப்படவில்லை. ஒரு கோடி ரூபாய் செலவிட்டு அகதி கட்கு வீடுகட்டும் வசதிகள் வழங்க நோர்வே நாட்டு நிறுவனம் முன்வந்தது. நோர்வே நாட்டின் இந்த உதவியை அகதிகட்கு வழங்க அரசு இதுவரை மறுத்துள்ளது.

தமிழ் அகதிகள் மறுவாழ்வுக்கழகம், அகதிகட்குப் புகலிடம் வழங்கும் பணிகளைச் செய்து வருகின்றது. கல வரகாலம் தொட்டே இப்பணிகளைச் செய்து வருகின்றது. இக்கழகத்துக்கு நன்கொடை வழங்குபவர்கட்கு அந்நன்கொடைத் தொகைக்கு வரிவிலக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என நாம் அரசிடம் கேட்டோம். அத்தகைய அறநிறுவனங்மாக எம்மை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு நாம் அரசிடம் கேட்டோம். இதைக்கூட அரசு இதுவரை செய்யவில்லையே.

அகதிகட்குப் புகலிடம் வழங்குவதில் எல்லாவித உதவியையும் அரசு பெறவேண்டும். வெளிநாட்டு உதவியாகினென்ன, பிறவாயினென் அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நுனுக்கங்களிலும் பிறவற்றிலும் அரசு அக்கறைகாட்டாமல் பெறவேண்டும். நோர்வே நிறுவனம் தரவிருந்த உதவி அரசினாலே தடைசெய்யப்பட்டது. இவ்வுதவிகளைப் பெற்று அகதிகளுக்கு மறுவாழ்வு கொடுப்பதை அரசு விரைவுபடுத்த வேண்டும். ஏற்பட்ட காயங்கள் ஆறுவேண்டும்.

எமது இந்த அறிக்கை உங்களுக்கு அனுப்பப்பட்ட பின் பல புதிய சாட்சியங்கள், ஆதாரங்கள் கிடைத்துள்ளன. இன்னும் பல முறைப்பாடுகள் நாட்டின் பல பகுதிகளில் இருந்து வந்து குவிகின்றன. உரியநாளின் பின் கொடுக்கும் முறைப்பாடுகளை ஆணைக்கும் முறக்கணிக்காது என நம்புகிறேன். பத்துப் பதினையாயிரம் முறைப்பாடுகளை நாம் தொகுத்து வகைப்படுத்துகிறோம். கம்பியூட்டரில் இட்டு வகைப்படுத்துகிறோம். இதன் மூலம் இந்த ஆணைக்குமுவிற்குப் பெருமளவில் உதவுகின்றோம்.

எங்கெங்கு ஆணைக்கும் அமர்கின்றதோ அங்கெல்லாம் நாம் சாட்சியங்களைக் கொணரவோம். எம்மிடம் நிறைய ஆதாரங்கள் உண்டு. எமது கழகத்துக்கு மாவட்டம் தோறும் கிளைகளுண்டு. எனவே குறிப்பிட்ட எம் மாவட்டத்திலும் ஆணைக்குமுவின் அமர்வினை நாம்கேட்கவில்லை. நிகழ்வுகள் நடைபெற்ற அத்தனை மாவட்டங்களிலும் ஆணைக்கும் அமரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

மேலும் ஒன்று. துன்பம் மிகுந்த இக்கலவர் நாட்களில் இந்நாட்டில் ஒரு ஒளி தெரிந்தது. சில நூற்றுக்கணக்கான சிங்களவர்கள், ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் தம் உயிராபத்தையும் நோக்காது, உடலாபத்தையும் நோக்காது, தமது தமிழ் அயலவர்கள், நண்பர்கள் ஆகி யோரின் உயிரையும், உடமைகளையும் காப்பாற்ற முயன்றனர். சிலசமயங்களில் வெற்றியும் கண்டனர். இதுவும் இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டும். நன்றியுடன் குறிப்பிடப்படவேண்டும்;

தங்கள் அன்புள்ள,
க. கு. நித்தியானந்தா
தலைவர்.

தமிழ் அகதிகள் மறுவாழ்வுக் கழகம்.

தமிழ்த் தொழிற்சங்கக் கூட்டணி

676, காலிவிதி, கொழும்பு-3. தொலைபேசி: 83353

செயலராளர்,

1977 ஆகஸ்ட் செப்டெம்பர் கலவரங்கள் தொடர்பான விசாரணை ஆணைக்குமு, தேசிய வெரத்தர் சபைக் கட்டடம், 111/1, சேர் சிற்றம்பலம் காடினர் மாவத்தை, கொழும்பு.

ஐயா,

தமிழ்த் தொழிற் சங்கக் கூட்டணியின் கருத்துக்கள்

தமிழ்த் தொழிற் சங்கக் கூட்டணி, 1973-ல் தொழிற் சங்கங்களின் கூட்டணியாகப் பதிவு செய்யப் பட்டது. தமிழர்களான 32,000 உறுப்பினர்களைப் பிரதி நிதித்துவப்படுத்தும் 18 தொழிற் சங்கங்கள் இக் கூட்டணியில் இணைந்துள்ளன. இக் கூட்டணியில் இணைந்துள்ள இச்சங்கங்கள் ஒவ்வொன்றும், தமிழ் ஊழியர்களின் நன்மையைப் பேணிப் பாதுகாப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்டன.

1977 ஆகஸ்ட்—செப்டெம்பர் வன் செயல்களால் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ்மக்களுள் பெருமளவுபாதிக்கப்பட்டவர்களுள் ஒரு பகுதியினர் தமிழ் அரசு ஊழியர்களும்,

யார் துறையில் பணியாற்றும் ஊழியர்களுமே. ஏழ்த் தொழிற்சங்கக் கூட்டணி தனது சார்பிலும் அதிகப்பட்ட தனிப்பட்ட ஊழியர்கள் உறுப்பினர் சிலர் சார்பிலும் கருத்துரைகள் அனுப்புகின்றது. இந்த ஊழியர்களின் பெயர்ப் பட்டியலை விசாரணையின்போது ஆணைக்குமுடிடம் தருவோம்.

தமிழ் ஊழியர்கள்க்கு மட்டுமான தொழிற் சங்கக் கூட்டணியாதலால், பின்வரும் விஷயங்களை ஆணைக்குமுடிவுக்குச் சமர்ப்பிக்கிறோம். இவ் விஷயங்கள், 1977 நவம்பர் 9-ம் நாள் 290/14 எண்ணிட்ட விசேஷ வர்த்தமானியில் அறிவிக்கப்பட்ட பணிக்குறிப்புகள், ஒவ்வொன்றுக்கும் நாம் விபரங்கள் சமர்ப்பிக்க உள்ளோம்.

முதலாவது: நிகழ்வுகளின் குழ்நிலைகள் காரணங்கள்

இயல்புகள்

1977 ஆகஸ்ட்—செப்டெம்பரில் அவிழ்த்துவிடப்பட்ட வண் செயல் இனவாத அடிப்படையடையது. வன்செயலீத் தொடக்கி வளர்த்தவர்கள் சிங்களவர்கள். வன்செயல்களால் பாதிக்கப் பட்டவர்கள் தமிழர்கள்.

வன்செயல்கள் நடைபெற்றதற்கான குழ்நிலைகளைப் பரந்த அடிப்படையில் நோக்கவேண்டும். வரலாற்றுக் காலங்களிலும், குறிப்பாக 1956-ல் சிங்கள மொழி ஆட்சிமொழியாக்கப்பட்ட பின்பும், இத்தீவில் வாழ்கின்ற சிங்கள மக்களுக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் இடையேயுள்ள இன எதிர்ப்புணர்ச்சியின் வழிமக்கான அடிப்படைச் சூழ்நிலையும் நோக்கப்பட வேண்டும். 1915, 1956, 1958 ஆகிய ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற கலவரங்களைத் தொடர்ந்து 1977-ல் கலவரங்கள் பெரிய அளவில் நடைபெற்றன. இவ்வாண்டுகட்கிடையில் சிறிய கலவரங்களேனும் நடைபெற வில்லை. 1977 ஆகஸ்ட்—செப்டெம்பர் கலவரங்கள் இன எதிர்ப்புணர்வுகளினுடையை.

அரசியல் நோக்கு, இனவாத நோக்கு என்பவறின் அடிப்படையில் செயற்பட்ட, பொலிசார் உபட்ட சில அரசு ஊழியர்கள்தான் கலவரங்கட்டு உண்டிக் காரணமாக இருந்தனர் என்பதை இக்கூட்டணி உங்கள் முன் வைக்கிறது.

நிகழ்வுகளின் தன்மை என்ன என்பதை நோக்கும் போது, இன எதிர்ப்புணர்வுதான் முதலான முழுதான தன்மையாக இருந்தது; இதை இதே கருத்துரையில் முன் பும் குறிப்பிட்டு உள்ளோம். காட்டுமிராண்டித் தனமான, மனிதாபிமானமற்ற செயல்களாக இந்த எதிர்ப்புணர்வு உருவெடுத்தது தனியாக, ஆயுதயின்றி, உதவி எதுவுமின்றி இருந்த தமிழர்கள் எதிர்பாராத வகையில், ஆயுதமேந்திக்கூட்டம் கூட்டமாக வந்த சிங்கள ஆக்கிரமிப்பாளர்களால் இவ்வாறு காட்டுமிராண்டித் தனமாக, மனிதாபிமானமற்ற முறையில் தாக்கப்பட்டனர். கத்திக்குத்து, வெட்டு, தடியடி, உயிருடன் தீயிடல் ஆகியவற்றால் தமிழர்கள் பலர் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். பெண்கள் ஏற்பழிக்கப்பட்டனர். ஆட்கள் படுகாயமடைந்தனர். சொத்துக்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன, ஏரிக்கப்பட்டன. அரசு ஊழியர் படுகொலை செய்யப்பட்ட பல நிகழ்வுகள் உண்டு. தம் சக ஊழியராலும் சிற்றூழியராலும் கடமையில் ஈடுபட்டிருந்த பொழுதும் அலுவலகங்களிலும் தாக்கப்பட்டனர். இவர்களின் உடைமைகள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டுள்ளன, தீயிடப்பட்டுள்ளன. இது னால் இக் கூட்டணி உறுப்பினர்கள், சிங்களப் பகுதிகளில் பணிபுரியவே சிங்கள ஊழியர்கள் பெரும்பான்மையாக உள்ள அலுவலகங்களிலோ பணிபுரிய முடியாமல் உள்ளது.

பெரும்பான்மைச் சமூகத்தைச் சார்ந்த சிற்றூழியர்கள், தமது மேலதிகாரிகளான தமிழர்களின் கட்டளை ஏற்க மறுத்தனர்; இது பொலிஸ் படையிலும் நடைபெற்றது;

கூடங்களும் கலவரத்தில் அக்கறை காட்டியவர்கள்

யாழிப்பாணத்தில் கடமையில் இருந்த பொலிசார் கலவரங்களைத் தொடக்கினார்கள் என இக்கூட்டணி உங்களுக்குக் கூறுகிறது. இத்தகைய செயல்களுக்குச் சில பொது நிறுவனங்களும் அரசியல் நிறுவனங்களும் தூண்டுதலாக, ஆதரவளிப்பவையாக, ஊக்கமளிப்பவையாக இருந்திருக்கக்கூடும். சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டும் பொறுப்புடைய, உயர்தர அதிகாரிகள் உட்பட்ட பொலிசாரே, வதந்திகளைப் பரப்புவதன் மூலம் நாடுமுழுவதும் கலவரத்தை உண்டாக்கினார்கள். தீயிடல், கொள்ளையிடத்தல், சொலைசெய்தல் ஆகிய ஏ உட்பட்ட வண்முறைகளில், பொலிசாரும் இராணுவத் தினரும் ஈடுபட்டனர். சில உரசியல் கட்சிகளின் ஆதரவாளர்கள், நாடுமுழுவதும் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட பல் வேறுவகைப்பட்ட வண்முறைகளில் முக்கிய பங்கேற்றுள்ளனர். ஒரு குறிக்கப்பட்ட மதத்தைச் சார்ந்த புத்தபிக்குகள் வண்செயல்களை ஊக்குவித்தனர். போக்குவரத்துச் சேவை, மநுத்துவச்சேவை, பிறவற்றிலுமாக உள்ள அரசு ஊழியர்கள், பாதிக்கப்பட்ட தமிழர்களுக்குப் பணிபுரியக் கவனிக்க மறுத்துள்ளனர். தமிழர்களைத் தாக்குவதில் உதவியுள்ளனர்.

மூன்றாவது: மாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மறுவாழ்வு,

நிகழ்வுகள் மீண்டை பெறுமலிருக்குத்தடை

வன்செயல்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்கட்கு மறுவாழ்வு அளிப்பதில் பின்வரும் நடைமுறைகளை இக்கூட்டணி கருத்துரைக்கின்றது.

- தமிழ் ஊழியர்களைத் தமிழப் பகுதிகட்கு இடமாற்றம் செய்தல்.
- பாதுகாப்பான இடங்களில் வீட்டு வசதி.
- பாதுகாப்பு ஒழுங்குகள்.
- தட்ட ஈடு வழங்கல்.
- அரசில் தொடர்ந்தும் ஊழியராகப் பணிபுரிய விரும்பாத அரசு ஊழியர்கட்கு நட்ட ஈட்டுடை கூடிய ஓய்யுதியம் பெறும் உரிமை,

தீகழுவுகள் மீள நடைபெருமல் தடைசெய்ய க
 ளன்: முஸ்லிம்கள் உட்பட்ட தமிழ்ப் பேசும் மக்களுக்கெ,
 ராகச் சிங்களவர் கொண்டுள்ள இன எதிர்ப்புனர்வ,
 தான் கலவரத்துக்கு நேரடிக்காரனம்: தடைக்கான
 நடைமுறைகளை இந்த அடிப்படையில்தான் நோக்க
 வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவை சீரானதாகச் செயற்
 படக்கூடியதாக அமையும். இன எதிர்ப்புனர்வு இரண்டாயிரம்
 ஆண்டுக்கு மேலாக இருந்து வந்துள்ளமை,
 அந்த எதிர்ப்புனர்வு போக்கப்படாதமை என்பது
 பாராலும் மறுக்கமுடியாத, ஒதுக்கமுடியாத உண்மை.
 இந்த இரு சமூகங்களும் ஒன்றுக் வாழுமுடியாது. தமிழர்க்
 குத் தனியான விடுதலையுள்ள நாடு, சிங்களவர்க்குத்
 தனியான விடுதலையுள்ள நாடு. இவை இரண்டு நாடு
 களும் அமைவதின் மூலம் அமைதியும் ஒற்றுமையும் ஏற்
 படும் என்பது இக்கூட்டணியின் கருத்து. இந்தத் தீவிர
 குத் தேவை நாடுகள் வரமுன்பு, சிங்கள அரசும் தமிழ்
 அரசும் ஒரே காலத்தில் தனித்தனியாக அக்கம் பக்க
 மாக இருந்தன. இதனால் தமிழர்கள், தமக்கெனத் தனி
 தாடு அமைப்பதற்கு, வரலாற்று அடிப்படையிலும், அர
 சியல் அடிப்படையிலும், சட்ட அடிப்படையிலும் தார்
 மீக உரிமை உடையவர்கள் என இக்கூட்டணி கருத்
 துச் சமர்ப்பிக்கிறது. தமிழர்க்காகத் தனிநாடு அமை
 க்கக் கோருவதன் மூலம் சிங்கள மக்களின் உரிமைகள்
 எவ்விதத்திலும் பாதிக்கப்படமாட்டாது. ஒரே நாட்டில்
 தமிழ்மூடன் சேர்ந்து வாழுமாறு வலியுறுத்தக், கட்டாயப்
 படுத்தச் சிங்களச் சமூகத்திற்கு எந்த உரிமைக் கோரிக்
 கையும் இல்லை. ஒரே நாட்டில் இருந்து சண்டை பிடிப்
 பதையிட இரு நாடுகளாகப் பிரிந்து அமைதியாக வாழ
 வதே சிங்களவர்க்கும் நன்று, தமிழர்க்கும் நன்று. மனி
 தாயிமானமற்ற வன்முறை ஒழிக்கப்படவேண்டும். கல
 வரங்கள் வராது தடுக்கவேண்டும். இதற்குரிய, நீண்ட
 நாள் தீர்வு ஒன்று மட்டும் உண்டு. இரு வேறு நாடுகளை
 அமைத்தலே இத்தீர்வு என இக்கூட்டணி கருத்துச்
 சமர்ப்பிக்கின்றது.

ஆணைக்குழுவின் பணிக்குறிப்புப்பாரயில் கூறப்பட்ட எல்லா விஷயங்களிலும், வாய்மூலச் சாட்சியங்கள் அழிக்க வாய்ப்புத் தரின் இக்கூட்டணி நன்றியுடையதாக இருக்கும். மேலும் தொழிற் சங்கங்களின் தனி உறுப்பினர்கள் தம் வாய்மூலங்களை வழங்க வாய்ப்பளிப்பினும் நன்றியுடையவர்களாக இருப்போம். நன்றி;

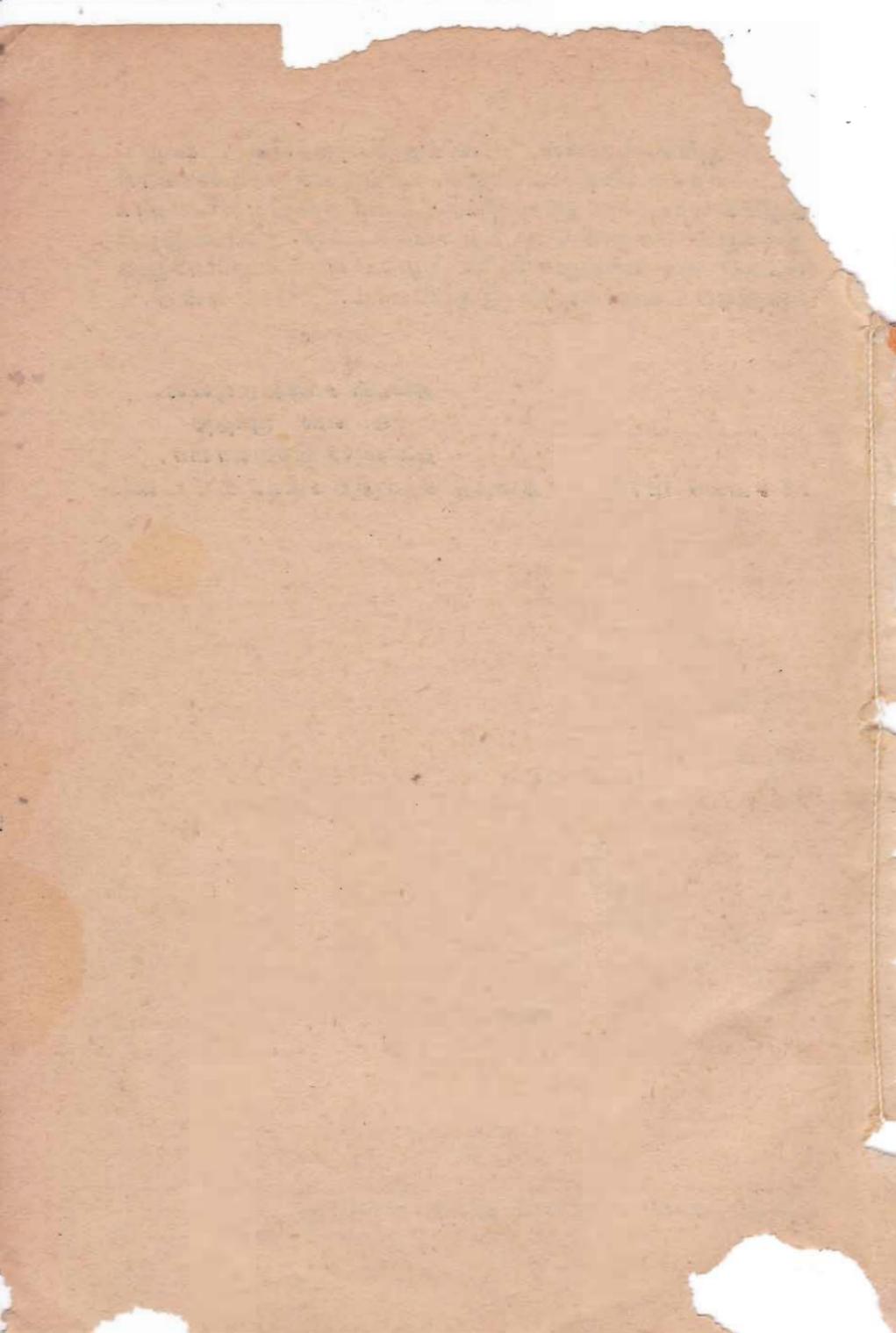
தங்கள் உண்ணமயனர்,

ஏ. எஸ். முர்த்தி

தலைமைச் செயலாளர்,

16 ஜூலை 1978. தமிழ்த் தொழிற் சங்கக் கூட்டணி.

ஆவணி அமரி - முதலாம் காலத முற்றிற்று.

1850

நீ காந்தா அச்சகம்,
யாழ்ப்பாணம்.
தொலைபேசி: 256.

1